

GOLD
STORE080 24 28
WWW.GOLDSTORE.SIGOLD
STORE

ODKUP ZLATA

PRODAJA NALOŽBENEGA ZLATA

— VARČEVANJE V ZLATU —

Pe Koper, Pristaniška ul. 2 | "Tržnica", 1. nadstropje

PORTOROŽ

Boris Šuligoj: Medtem, ko slavni Portorož konkurira z burekdžinicami in brunaricami, na severnem Primorskem tekmujejo z Michelinovimi zvezdicami.

Stran 2-5, 11

RES ALI NE

Na nosečnost vpliva toliko dejavnikov, da je trditev, da klasična glasba vpliva na inteligenco nerojenega otroka, nemogoče potrditi ali zavreči.

Stran 23

30.500 izvodov - Ankaran, Koper, Izola in Piran - www.obalaplus.si

Številka 18 - julij/avgust 2020

OBALA
plus
www.obalaplus.si*časopis in portal
s pogledom na morje*

ANDRAŽ TERŠEK

Stran 6-9

AJK

Stran 17-18

NAKALDA

Stran 24

PPF

Stran 16

IVO KISOVEC

Stran 13-14

VRT V AVGUSTU

Stran 26

Spoštovani bralci!

Pred kratkim sem prebral, da levica ponovno »panično« išče novo ime za bodoče parlamentarne volitve. Ali je res, da ga išče in brezglavo drvi po celi Sloveniji in vmes skoči še do Švice, je vseeno. Postavilo se mi je drugo vprašanje. Zakaj ga išče? Odgovor zna biti, da za to, ker ga volivci iščemo. Še od umika Janeza Drnovška iz aktualne strankarske politike naprej, volivci upamo, da bo nov obraz prinesel to kar hočemo. Če gre na volitve nov obraz, ki predstavlja umirjeno politiko, razvoj in napredek in kar si še pač želimo in uspemo videti v tej osebi, bo ta na volitvah zmaga. Zoran Jankovič, Marjan Šarec, Miro Cerar. Klasične stranke izgubljajo. Kaj si zares želimo od novih oseb? Verjetno jasne misli o sedanjosti in prihodnosti. V uredništvu Obale plus smo se odločili, da bomo poskušali poiskati osebe, ki nam lahko v napetih časih, časih, kjer so delitve in izključevanja bolj popularna od iskanja kompromisov, v časih, kjer je nekdo, ki misli drugače, že avtomatično naš sovražnik, povedo nekaj pametnega, ne da bi nas zato med seboj skregali. Da bo jasno, ne iščemo politikov za naslednje volitve, želimo pa poiskati in postaviti pred vas ljudi, ki v Sloveniji še zmorejo jasne misli in katerih namen ni kreganje ampak pogovarjanje. Torej ne samo govorjenje, ampak tudi poslušanje. Vsak četrtek, pred izdajo nove številke, bomo v vašo sredino skušali pripeljati originalne, pametne in zato pomembne goste. En mesec bomo v Marezigah, drugi v Kortah, tretji v Sv. Petru... Začnemo 23. avgusta, na plaži Valdoltre, v okviru Primorskega poletnega festivala. Z gosti se bomo izmenično pogovarjali Bojana Leskovar, Boris Šuligoj in Tomaž Perovič. Ne zamudite, da se ne bomo le brali, pač pa tudi videli in pogovarjali.

Tomaž Perovič

KAKO DALEČ JE PORTOROŽ OD ZRČ IN ULICE Z RDEČIMI LUČMI?

Mar vse to piše v turistični strategiji Portoroža? Kljub krizi in neurejenostim ostaja Portorož eden izmed najuspešnejših slovenskih turističnih krajev. Samo mesec dni po pandemiji, je vsaj začasno in vsaj približno, turistično zadihal s skoraj polnimi pljuči. Toda spodbudni podatki so zavajajoči.

Turisti so iz leta v leto zahtevnejši, Portorož pa s svojo ponudbo nikakor ne napreduje, ampak očitno nazaduje. To po svoje dokazujejo tudi iskricke med portoroškimi gostinci. Lastnik dveh uglednejših lokalov ob portoroški plaži - Cacao in Bungalow - **Grega Šubic**, poziva občinsko upravo, naj sprejme akt, s katerim bo dopolnila in pospešila uresničevanje turistične strategije v kraju. Bo zgolj tak akt dovolj?

Takoj potem, ko so po dolgih mesecih portoroški gostinci ugotovili, da bi se sezona lahko obrnila na bolje, kot so si še maja sploh upali pričakovati, se je med njimi pošteno zaiskrilo.

Grego Šubica je zmotilo, ker v občini nihče ne

poskrbi za red pri odpiranju lokalov in vsebino gostinske ponudbe. Slabo usposobljeni gostinci sredi uglednega turističnega kraja odpirajo lokale, ki jih po mnenju Šubice nikakor ne bi smeli dovoliti: »Kebab, frigani kalamari in avtobus s hitro prehrano, ...? Ali je to tisto, kar piše v strategiji o turistični strategiji piranske občine?« se je vprašal gostinec in dodal: »Tudi sladoleda bi lahko bilo enkrat dovolj v naši ponudbi in bi bilo lepo, če bi kdo ponudil še kaj novega. Še posebej, ker spreminjajo trgovine v prodajalne sladoleda, ali pa pred našim lokalom nekdo izdela leseno brunarico in cvre kalamare, tretji pa streže hamburgerje iz avtobusa. Ob tem, da imamo kar nekaj lokalov zaprtih. Meni pa so v isti stavbi pred tremi leti postavili pogoji, da ne smem prodajati sladoleda. Čez noč sem dobil tri

konkurenta. V lokal sem vložil veliko sredstev, oni drobiž, pobrali bodo smetano in bodo že konec poletja pospravili in šli,« pravi Šubic.

»Nikakor ne soglašam, da lahko v kraju, ki hoče razvijati vrhunsko ponudbo, prepustimo razvoj turizma stihiji. Potemtakem bi lahko imeli tukaj Zrče, ali pa Ulico z rdečimi lučmi, ker bi to zagotovo prinašalo denar. Ne vem, če lahko pristanemo na mnenje predstavnikov občinske uprave, da naj prevlada logika povpraševanja in ponudbe. Potem smo zagotovo obsojeni na propad, ker na globalnem trgu ne moremo

konkurirati Kitajcem. Ena ponudba škodi drugi. In tudi ne moremo dovoliti, da gostom ponujamo »smeti«, neokusno hrano slabše kakovosti, kakršno lahko kupujemo v najcenejših supermarketih. Sam se močno trudim, da je drugače in da dvigujemo raven ponudbe v kraju. Vendar težko tekmujem z nelojalno konkurenco, ki jo dovoljuje in celo spodbuja občinska uprava. Zato pa je 75 odstotkov gostincev v rdečih številkah, zato imamo hrano vprašljive kakovosti. Dobičke lahko kuješ le na račun nekoga ali nečesa, bodisi na račun slabih surovin, tako

da nekoga ne plačáš, bodisi dobavitelja, bodisi delavca,... Imamo pa tudi gostišča, ki ne delujejo po ekonomski logiki, ampak zaradi pranja denarja, ali pa v primerih državnega lastništva, ko izgube pokrivajo iz davkoplačevalskih virov. Takšna turistična praksa in nazadovanje ponudbe je v posmeh nam, ki se trudimo in v posmeh dobri blagovni znamki, kakršna naj bi bil Portorož,« pove Šubic.

»Ni naloga občine, da predpisuje, kaj naj v lokalih prodajajo in česa ne. Še posebno, če so v zasebni lasti. Ponudba se prilagaja povpraševanju, ki je letos zaradi pandemije sploh posebno. To pa ne pomeni, da nam je v občinski upravi vseeno,« odgovarja **Bruno Kuzmin**, ki dodaja, da kakovost odločilno vpliva na odločitve gostov. Doda še, da je ponudba hamburgerjev v avtobusu vseeno nekaj novega v kraju, saj gre za kuharja, ki ima naziv masterchefa (Darko Klemen) in se pričakuje, da ponuja izjemno hrano.

»Občina lahko preko svojih odlokov le delno posega v vsebino ponudbe. S prostorskimi akti lahko usmerja umeščanje, oblikovanje, videz in osnovno namensko rabo objektov. Na nepremičninah, ki so last občine, pa lahko preko razpisov usmerjamo ponudbo,« so odgovorili z občinske uprave.

Časopis in spletni portal **OBALApplus** sta vpisana v razvid medijev Ministrstva za kulturo pod zaporedno številko 2216. Izdajatelj MBM MEDIA d.o.o., Lepa cesta 24, 6320 Portorož. ISSN 2670-4609. Datum izida 29. julij 2020. Število izvodov 30.500. Distribucija preko Pošte Slovenije v gospodinjstva občin Ankaran, Koper, Izola in Piran. Odgovorni urednik Mauro Belac, mauro.belac@obalaplus.si, 040 771 000. Urednik Tomaž Perovič, tomaz.perovic@obalaplus.si, 040 622 473. Spletni portal in družbena omrežja Petra Meznar, petra.meznarc@obalaplus.si, 040 161 778. Člani uredništva Boris Šuligoj, Bojana Leskovar, Klara Beltram, Manca Hribovšek, Romina Salvi, Sabrina Simonovich, Rok Decorti, Sašo Mejak. Trženje, oglaševanje in naročene objave marketing@obalaplus.si, 040 600 700. Oblikovanje in prelom tiskane izdaje Tedy Grbec, GT-design d.o.o. Oblikovanje spletnega portala Elvis Dobrilovič. Stališča avtorjev prispevkov ne izražajo nujno stališč uredništva. Za točnost podatkov in podpisanih vsebinah odgovarjajo avtorji oz. naročniki objav. Za nepodpisane vsebine je avtor uredništvo. Komercialna sporočila so ločena od vsebin. Naročene objave so označene z oznako . Strani z nadnaslovom **OBALApplus AKTUALNO** so sofinancirane s strani Ministrstva za kulturo RS. REPUBLIKA SLOVENIJA MINISTRSTVO ZA KULTURO

Statistika in številke še v prid Portorožu

Ogorčenje glede kakovosti in vsebine ponudbe je v Portorožu na mestu, saj je skoraj neverjetno, da ima tako razvit turistični kraj v Istri tako malo dobrih lokalov. Samo eden (Rizi Bizi) je zaslužil Michelinov krožnik. V samem središču kraja pa takega lokala ni. Seveda je kakovost gostinske ponudbe le eden od številnih problemov tega turizma, ki bi ga bilo mogoče še najlažje rešiti, seveda tudi s pravo občinsko in državno politiko na področju gostinstva.

Direktor Turističnega združenja Portorož, **Igor Novel**, nam odgovori, da so portoroški hoteli v prvih 12 dneh meseca julija ustvarili 51.000 prenočitev, kar je 20 odstotkov manj kot lani v istem obdobju. Vseh turističnih prenočitev v prvem polletju pa je bilo v Portorožu 231.260. »Tujcev je v prvi polovici meseca približno eno tretjino, domačih turistov pa približno 2,5-krat več kot lani. To je posledica različnih okoliščin, predvsem bonov, pandemije in razmer v mednarodnem prometu. Če bomo nadaljevali s takim obiskom, bomo lahko zadovoljni. Pred sezono sem 20-odstotni padec prenočitev v primerjavi z lanskim letom ocenil kot zelo optimistično možnost, po pesimističnih ocenah pa smo pričakovali 40 do 50-odstotni padec prenočitev. Ker pa so vsi apartmaji in kampi sredi sezone zasedeni, lahko računam, da bosta julijski in avgustovski izplen vseh prenočitev, ne samo hotelskih, celo višji kot 80-odstoten. To je nad pričakovanji,« pove Igor Novel, ki ne soglaša z Brunom Kuzminom, da občina nima vpliva na ponudbo v kraju. To ne izhaja niti iz zastavljene turistične strategije, ki so jo v občini dobili leta 2018.

V Portorožu se že vse konce tednov letošnjega poletja soočajo z veliko gnečo turistov. Zaradi tega se marsikdo sprašuje, zakaj občinski svetniki niso dovolili niti za 10 centov podražiti parkiranja, kar bi po mnenju občinske uprave pomenilo zgolj uskladitev in niti ne podražitev cen. Občinski svetnik in hotelir **Marko Juriševič** iz Portoroža pojasnjuje: »O ceni parkiranja smo v občinskem svetu odločili v maju, ko smo bili vsi še zelo v strahu za sezono. Danes bi verjetno odločili drugače. Dober obisk nas je presenetil. Zdaj

dosegamo, zaradi velikega povpraševanja, vsaj 15 do 20 odstotkov višje cene, na začetku sezone pa smo v strahu pred polomom sprejemali rezervacije po bistveno nižjih cenah,« pove Juriševič.

Cene, ki so jih minule dni ponujali na rezervacijskem sistemu booking.com za obdobje v drugi polovici julija, so bile naslednje: Za petzvezdični hotel Kempinski Palace znaša cena prenočitve z zajtrkom za dve osebi 335 evrov, v GH Bernardin 215 evrov, v GH Portorož (štiri zvezdice) 187 evrov, v hotelu Marko (tudi štiri zvezdice) 205 evrov. Apartmaji v zasebnih sobah so v sezoni dobro zasedeni in cene so v povprečju znašale med 100 in 150 evrov za dve osebi na noč.

Da je turistov manj, dobro vedo piranski komunalci, ki so v prvih šestih mesecih odpeljali za 26,7 odstotka manj komunalnih odpadkov kot v prvi polovici 2019. V prvih desetih dneh julija pa so odpeljali 24 odstotkov manj odpadkov. Najbolj menda manjkajo dnevni gostje s križark v Kopru, deloma je manj otrok na letovanjih v kolonijah in v različnih domovih, manj pa je seveda tudi drugih stacionarnih gostov, ugotavljajo v Okolju Piran.

Portorož nima skrbnega gospodarja

Glede na relativno dobro zasedenost in najvišje cene v državi, ki jih kraj Portorož dosega že vsaj nekaj let zapored, bi s strogo ekonomističnega zornega kota lahko kdo trdil, da so številne pripombe pretirane, da so kritike rezultat pretirane pozornosti in različnih interesov, ki se krešijo v sicer izredno lepem kraju ob Piranskem zalivu.

Toda v Portorožu je čutiti pomanjkanje skrbnega gospodarja, zaradi česar je v njem veliko neurejenosti, predvsem pa stihijskega razvoja, ki si ga privoščijo posamezni pogumneži, in na katerega opozarja tudi Grega Šubic.

Če premorejo v piranski občini 16.000 komercialnih turističnih ležišč (v hotelih, apartmajih, kampih), jih je še vsaj toliko v samo občasno naseljenih stanovanjih in hišah. Že zaradi vikendašev se ob vikendih in v glavni sezoni število »turistov« podvoji. Če k temu dodamo

še dnevne goste, torej tiste, ki se pripeljejo iz različnih slovenskih krajev samo na kopanje, rekreacijo, zabavo ali drugo uživanje ob morju, pa se število turistov ob koncih tedna skoraj potroji.

Tak pritisk na prostor povzroča težave vsem, ki skrbijo za red in krni kakovost turistične ponudbe, saj je ob prevelikem številu gostov težko skrbeti za vrhunsko ali vsaj dovolj dobro ponudbo. Že zaradi pomanjkanja gostincev, trgovcev in vseh drugih v verigi turističnih storitev. Med tednom postane Portorož povsem drugačen in turistično prijaznejši (za turistične delavce obvladljiv) kraj. Doslej tega problema niso zaznali, niti zastavili reševanja. Dnevni turistov si številni ponudniki storitev sicer želijo, ker jim prinašajo zaslužek, vendar zanje ni poskrbljeno. Začenši z urejanjem parkirišč, s cenovno politiko in politiko ponudbe. V občinski upravi dvomijo o negativnem vplivu dnevnih gostov: »Trditev o negativnem vplivu dnevnih gostov na stacionarne goste v občini Piran, bi bilo treba potrditi z ustrezno tržno analizo. Vpliv dnevnih obiskovalcev je lahko do neke mere celo pozitiven,« so odgovorili iz občinske uprave in dodali, da letošnje sezone ni mogoče jemati kot vzorčne.

Pa vendar se z dnevnimi gosti ukvarjajo

Prvi konkretnější in učinkovitejši korak urejanja težav so naredili v začetku julija, ko je piransko komunalno podjetje Okolje, zaradi pretiranega števila gostov ob junijskih praznikih že v začetku julija, v rekordnem času, začasno najelo dodatno zemljišče in na njem uredilo 260 dodatnih parkirnih mest.

»Čeprav je šlo za učinkovito potezo, pa s tovrstnimi potezami samo gasimo požar,« pravi direktor Krajinskega parka Strunjan, **Robert Smrekar**. Na naše vprašanje, ali za krajinski park ne velja določena zgornja, še dopustna meja števila obiskovalcev, nam Robert Smrekar težko odgovori: »Tudi, če bi s tem soglašali, je vprašanje, kako bi lahko nadzirali število obiskovalcev. Strunjan ima 560 prebivalcev in več kot 1.500 gostov v hotelih, zasebnih sobah, v kampu. Poleg tega imamo zdaj približno 650 parkirišč za dnevne goste, mnogi pridejo peš, s kolesi, s plovili, ... V Strunjanu ni mogoče postaviti zapornice na eni cesti in na ta način nadzorovati dostop, in vsakogar spraševati, če je gost hotela, zasebnikove hiše, če je uslužbenec, ... Morda bi lahko ustavili prihod obiskovalcev, ko so parkirišča polna. Toda bolj kot še dopustno število obiskovalcev parka je težava v tem, da primanjkuje sanitarij, urejene izposojevalnice koles, da ni dovolj avtobusov za Strunjan, polnilnic za električna vozila, parkirišč za avtobuse, ni primerne informacijskega centra, trgovine, ...« opozarja Smrekar.

Seveda je prav pretiran obisk Strunjana trenutek, ob katerem bi morali začeti razmišljati o meji še dopustnega obiska ne le krajinskih parkov, ampak tudi posameznih drugih delov obale. Terme Krka Strunjan so navkljub

pripombam dežurnih nasprotnikov slehernega napredka zgledno uredile strunjansko kopališče. Prav tako so Terme Krka poskrbele za privlačno, kakovostno in cenovno sprejemljivo restavracijo Pinija, katere edina ovira v poletnih konicah je prav pomanjkanje parkirišč.

Ene plaže so urejene, druge so sramota

Tudi v središču Portoroža se je izkazalo, da je bila poteza Okolja, ki je oddalo del Centralne plaže Portorož hotelu Kempinski Palace, uspešna poteza. »Kempinski Palace je uredil del plaže tako, kakor ga mi ne bi mogli. Mi smo zaradi tega zmanjšali stroške in povečali zaslužek. Sem pa bil zaradi takšne odločitve deležen preiskave kriminalistov NPU,« pove direktor Okolja, **Gašpar Gašpar Mišič** o tem, kako težko je urejati stvari v piranski občini. Če je za urejanje delčka plaže moralo posredovati več kot 40 kriminalistov NPU, pa v tej državi očitno ni »boga«, ki bi pospešil ureditev Metropoloze plaže na drugem koncu iste portoroške plaže. (Pod)povprečna in neusklajena gostinska ponudba ter iskric med gostinci so pravzaprav zanemarljive v primerjavi z zaprtjem štirih Metropolitov hotelov (približno 840 ležišč), ki zdaj s svojo opustelostjo mečejo debelo senco na kraj. Dodatno senco pa ustvarja zaprta plaža in kopališče z bazenom, polnim gnile vode. Ponoči je območje neosvetljeno, čez dan pa brez reševalcev iz vode. Pred dnevi so komaj rešili kopalca, ki se je zaradi slabosti utapljal v morju pred zapuščeno plažo.

Na slabši vtis kraja vpliva tudi propadla prodaja Marine Portorož, v kateri je iz leta v leto manj jacht, turistično pristanišče pa se spreminja v naselje plavajočih hišic. Obstala je že zdavnaj napovedana prenova Taverne in nekdanjega kegljišča. Ni rešitve niti za porušen hotel

Virginia. Na nekdanjem Kaštelu prav tako še ni gradbenega dovoljenja za gradnjo trgovsko poslovnega centra z garažo ruskih investitorjev. Kot tudi ne vemo, kaj bo z načrtovanim hotelom v opuščeni poslovni stavbi Droge Portorož. Vse prepočasi se izvaja prenova in ureditev novih vsebin v skladiščih soli. Celotno novo zgrajeni Dom vodnih športov, po dveh letih še nima obljubljenega gostinske ponudbe.

V Portorožu primanjkuje vsaj še ena večja garažna hiša. Občina je pred leti že sprejela OPPN za objekt pod Valeto, vendar je graditeljem postavila prestroge pogoje, da bi garažo zgradili.

Piran ni nič na boljšem kot Portorož

Zelo podobne probleme ima tudi Piran. Gostinci premorejo pretežno povprečno raven ponudbe. Samo eno gostišče (Stara Gostilna) ima Michelinov krožnik. V najbolj izpostavljenih trgovinah, tik ob Tartinijevem trgu, prevladujejo prodajalne s kičem. Mesto pa ob sobotah nima mesnice in poštne urada. Tudi tukaj občina trdi, da ne more vplivati na vsebino prodaje.

ZDRAVKO POČIVALŠEK, MINISTER ZA GOSPODARSKI RAZVOJ IN TEHNOLOGIJO

»Turizem je panoga, ki je zelo utrpela posledice korona krize. Mi smo pomagali slovenskemu turizmu skozi vouchere oziroma turistične bone. Prepričan sem, da bi letošnja poletna sezona brez turističnega bona potekala drugače. Odziv slovenskih gostov na ponudbo na slovenski obali je nad vsemi pričakovanji in upam, da bo navdušenje nad tem, kar jim nudijo domači turistični ponudniki, trajalo tudi v prihodnje. Do sedaj je bilo izkoriščenih 120 tisoč turističnih bonov. Seveda vsega na moremo nadomestiti z domačimi gosti, lahko pa pomagamo. Ta kriza je po moji oceni priložnost za slovenski turizem, priložnost za to, da bo po tej krizi vse drugače. Novi turizem, ki bo po koroni, bo butični turizem, bo petzvezdični turizem z izjemnimi turističnimi doživetji. Vse to Slovenija v svojem nastavku že ima in verjamem, da bomo ta del znali razvijati tudi naprej.«

O konsolidaciji lastništva:

»V Sloveniji potrebujemo dva do tri igralce, ki bodo sposobni investicijskega razvoja na domačem področju in tudi v tujini. To lahko dosežemo samo s stabilnimi in finančno sposobnimi lastniki. Pri turizmu je manj pomembno, kdo je lastnik, domači ali tuji, pomembno je, da se ohranijo delovna mesta. Mi bomo s projektom konsolidacije lastništva slovenskega turizma nadaljevali, takoj ko se zadeve okrog covid-19 umirijo. Vse stvari imamo pripravljene.«

ANDRAŽ TERŠEK

Ima 45 let. Predava na Pedagoški fakulteti, Fakulteti za humanistične študije UP v Kopru in Mednarodni pravni fakulteti v Novi Gorici. Živi v Kamniku. Kandidiral je za ustavnega sodnika, a v parlamentu dobil premalo glasov. Bo kandidiral ponovno? Ne ve. Morda.

Iz vašega življenjepisa razberem, da ste se z vsem ukvarjali zelo resno. Skoraj obsedeno ste igrali kitaro, potem tenis, tekmovali ste, kolesarite, nato je prišlo na vrsto pravo. Hočete vedno zmagovati? Kako ste se sploh odločili za pravo?

Glede kitare vas moram popraviti. Električna kitara je bila vselej moja želja, obsedenost z zvokom in virtuzonim mojstrstvom tistih, ki z njo čarajo zvoke in ritme, ki so mi kot povprečnežu v tej večini skoraj nedojemljivi. A ker sem bil res obseden in zasvojen s športom, do študija pa sem bil maksimalno odgovoren, enostavno ni bilo časa. Seveda sem, če sem šel na teniški turnir, želel zmagati. In običajno sem. Če ne že prvič, pa ob naslednjem poskusu. Kolo je bilo postranski dodatek, potem je postalo nova športna obsesija. A ker nimam predispozicij, da bi tudi s kolesom zmagoval, sem pristal na premagovanje samega sebe in naporov. Pravo, študij prava, je bilo nenačrtovano naključje. Nisem vedel kaj izbrati in sem izbral tisto, kar se mi je zdelo najmanj tvegano. Pa se je hitro izkazalo, da moji možgani nimajo niti najmanjše težave z njegovim razumevanjem in da pri tem prehitevajo čas, literaturo in predavatelje. Zdaj sem star 45 let

in strasti po zmagovanju so se umirile. Želim pa vselej dati od sebe vse in biti toliko dober, kot sem lahko, če se potrudim. Jutri boljši, kot sem bil danes. In se trudim. Če mi ne uspe, se trudim še naprej. Kitara - menjal bi virtuočnost na tem inštrumentu za ... ne, ni res. Ne bi menjal. Samo želel bi si. Sprošča me, omogoča mi vstopiti v drugi svet, v drugo dimenzijo, utišati misli in preusmeriti pozornost. In malo me jezi, da mi premikanje prstov in zadevanje prave strune v pravem trenutku ni lahkotno osvojljivo, kot so mi zadeve, ki so stvar mišljenja, govorjenja in pisanja. Eh ja, kitara, ti s sproščeno lahkotnostjo nedosegljiva boginja zvoka, ti, ti moja ubežnica... (smeh).

Je študij izpolnil vaša pričakovanja?

Je. Ker so bila pričakovanja minimalna. Dano mi je bilo spoznati, kako se prava ne uči in kako se o njem ne misli. Z izjemami, vsekakor. In tem izjemam bom večno in neizmerljivo hvaležen.

Za pravo večina ljudi meni, da je eksaktna veda, da so vsebine jasne in da ni telovadbe levo-desno. Kraja je kraja in umor je umor. Kaj pravite vi? Kaj najbolj temeljnega bi morali ljudje vedeti o zakonih?

Se strinjam. Spekter, obseg pravnih vprašanj, ki še niso bila odločena in so, kot bi rekli teoretiki in filozofi prava, težka vprašanja, "hard cases" je ozek. Skoraj vse je že bilo odločeno, utemeljeno in pojasnjeno. V teoriji, v knjigah, v odločbah sodišč, ... Žal pa je praksa drugačna. Ena in ista vprašanja, z enimi in istimi, ustavno, teoretično in zakonsko napačnimi odgovori, odločbami, rešitvami in predlogi. Čeprav so bila že zdavnaj in večkrat rešena ter pojasnjena. Ja, to me iritira. A vztrajam. Opravljam poklic in imam družbeno vlogo, ki sta pomembnejša od interesa in koristi posameznika. Takšna je moja etična in načelna, miselna drža in pristop. Zato vztrajam, ponavljam, odgovarjam na ista vprašanja z enakimi ali zelo podobnimi odgovori. Glede zakonov pa ... preveč jih je. Preobsežni so. Prepogosto so si v nasprotju. Prepogosto niso dovolj jasni, razumljivi. Predvsem pa v škodo ljudi, v posmeh zdravi pameti in kljubujejo zdravemu razumu, življenjskosti. Zato se o pravo najmanj rad pogovarjam s pravniki in najraje z iskrenimi, pametnimi in dobrsrčnimi ljudmi, ki niso obremenjeni in vkalupljeni s pravniškim formalizmom, paragrafiranjem življenja, s skrivanjem za črkami in besedami v členih in alinejah, ko bi bilo treba prevzeti odgovornost, biti načelen, zavzeti držo misleče in odgovorne

osebe, ki odloča. Odločati je privilegij, velik privilegij. Izražati osebno integriteto, načelnost, človečnost, biti človek. Zame je pravo govorica srca, pot k Drugemu, vez Človeka s Človekom zaradi človečnosti. Pot k preprečevanju in

razreševanju konfliktnih situacij, ki je v funkciji razumnosti, pravičnosti, dostojanstva človeka, njegove svobode in dobrobiti. Saj veste, da me večina pravnikov, predvsem sodnic in sodnikov ter tudi profesorjev in profesorice prava ne prebavlja, organsko ne prenese? (smeh) Ne, ne odstopam niti za milimeter: pravo je pravo samo, če je v funkciji omenjenih ciljev in vrednot, v službi človeka, odraz srčnosti, prizanesljivega razumevanja, solidarnosti, ljubezni do Drugega, razumljivosti, življenjskosti in dostojnosti. In pravičnosti. Ne problematiziram vprašanja kaj je pravično, problematiziram vprašanje kaj je očitno krivično, nezakonito, neustavno. In mi zmanjkujeta časa, ker je tega toliko. Ne pa volje in energije. Ne še. (nasmešek)

Kako na pravo in pravne norme vpliva politika? Ali bi se takrat, ko se spreminja vsebina besede oz. naše razumevanje besede, morali spremeniti tudi zakoni?

Politika pretežno uporablja pravo kot tehniko, kot sredstvo za ohranjanje svojega privilegiranega položaja in nadzora nad ljudmi. Zato so pravni predpisi prepogosto namenoma zapisani dvoumno – da bi namesto preprečevanja in reševanja sporov omogočali spore okrog razumevanja, kaj besede in stavki v členih predpisov pomenijo. Nad tem izvajam civilni nadzor, kolikor le zmorem. Zanima me samo, kaj pravo je in kaj je prav. Drugačne drža od mene ni mogoče ne izsiliti, ne kupiti. In zato me nihče nima za svojega, od nikogar nisem in zato, ... No.

Bojana Leskovar

Zato. Saj veste, zato mi ni dano, da bi soodločal tam, kjer bi lahko soodločal. In verjemite mi, da če zdaj, kot član civilne družbe, garam od jutra do pozne noči, da bi tam enako ali še bolj. Tam, kamor me ne spustijo. (pomežik)

Kako bi najpreprosteje razložili hierarhijo pravnih aktov?

Ustava. Njena vsebina. V odločbah ustavnega sodišča, strukturirano pojasnjenih v komentarju ustave. Neokantovske vrednote. Filozofija razsvetljenstva. Aristotel, Hannah Arendt, Kant in vsi največji misleci človeštva. Mednarodno pravo, strukturirano pojasnjeno v odločbah nadnacionalnih sodišč in komentarjih teh odločb. Predvsem sodno pravo Strasbourškega sodišča. In potem vse ostalo. Na vrhu so koncepti in vrednote demokracije, vladavine prava, svobode, socialne države in dostojanstva človeka kot osebe. To so vsebinske zadeve, ne forme. In iz tega sledi izpeljava vsega, kar predstavljajo zakoni in podzakonski akti. Govorica srca, služenje ljudem v funkciji človečnosti, zdrav razum in življenjskost.

Nad našimi ustavnimi določitvami so torej še odločitve mednarodnega sodišča. Se pogosto zgodi, da mednarodno sodišče razveljavi odločitve našega ustavnega sodišča? V kakšnih primerih? Ko je kršeno materialno ali procesno pravo? Vas je katera odločitev presenetila?

Tudi na to vprašanje moram odgovoriti natančno. Brez pretirane poenostavitve, ki lahko vodi do napačnega razumevanja. Mednarodno pravo je v ustavni hierarhiji pravnih aktov pod ustavo in nad zakoni. Vendar - in tudi v pravo je pogosto še nek dodatni "vendar, ampak" - tudi tisto, kar je zapisano v ustavi, ne sme biti v nasprotju s tistim, kar v pravoslovju, v pravni terminologiji imenujemo "minimalni pravni standardi." To so tisti standardi, ki morajo biti kot minimalni kriteriji izpolnjeni, da bi država tudi z zornega kota mednarodnega prava, civilizacijskega okolja, ki ji pripada in z vidika etike politike bila vzpostavljena in mednarodno priznana kot "demokratska" in "pravna država." V Evropi so ti minimalni standardi zapisani v Evropski konvenciji o človekovih pravicah in pojasnjeni v sodni praksi Evropskega sodišča za človekove pravice. Zato je povsem običajno in pričakovano, da so mednarodni dokumenti, kot so konvencije, deklaracije in pakti, znatno manj obsežni in bolj načelni, napisani bolj splošno in manj natančni, kot pa določbe v ustavah. Te so občutno obsežnejše, določb je več, pokrivajo

celotni spekter državne ureditve, političnega procesa in družbenega življenja. Pri svojem celotnem dosedanjem poklicnem in javnem delu sem se (podobno kot, npr. prof. Ribič ali mag. Krivic ali kolega dr. Toplak ali ddr. Jaklič, ...) zavzemal in se še zavzemam, da se že dosežena raven zaščite pravic in svoboščin ne bi zniževala, ampak kvečjemu zviševala. Predvsem pa, da nikdar ne sme pasti pod te minimalne standarde. Zato v ustavnem pravu obstaja doktrina o tem, da so lahko tudi ustavni amandmaji in ustavni zakoni podvrženi presoji ustavnega sodišča in razveljavljeni kot protiustavni. Pred leti sem utemeljil teorijo, kdaj pride v poštev uporaba te doktrine. Na ustavnem sodišču je na to doktrino opozoril sodnik ddr. Jaklič. Vsi trije, s prof. Jambrekom, smo o njej pisali že pred dvajsetimi leti. Slovensko ustavno sodišče pa jo je zavrnilo - brez enega stavka argumentacije. Razlog je enostaven - tistega, kar ne poznaš in o tem nisi poučen, ne sprejmeš, ampak zavrneš, ne da bi se do tega opredelil. Tako se dela v Sloveniji. Tudi, žal, na ustavnem sodišču. Zato gremo nekateri pravniki tako zelo organsko na živce določenim drugim pravnikom. In zato toliko pravnikov, tudi nekaj profesorjev prava, zlasti pa sodnikov in sodnic, ne želi, da točno določeni pravniki ali pravnice pridejo na točno določene javne funkcije.

In da, zgodilo se je prevečkrat. Tudi odločitve ustavnega sodišča so že bile razveljavljene pred ESČP. A najhuje je to, da se je to zgodilo tudi v primerih, ko so tudi naši študentje vnaprej vedeli, da bodo razveljavljene, še preden smo jim to povedali mi, njihovi učitelji in o tem objavili kak članek. Na primer v primeru dr. Petra Čeferina in v primeru revije Mladina, če omenim le dva primera, da odgovor ne bo predolg.

Na vrhu je ustavno pravo. Kaj se zgodi, če je kršena ustava?

Kaj bi se moralo zgoditi? Če gre za zakon, ga je treba ali razveljaviti, ali razlagati na način, ki ga terjata vsebina in duh ustave, ker je ustava neposredno uporabljiva in uresničljiva pri delu sodišč in javne uprave. Ali pa ustaviti sodni postopek in od ustavnega sodišča terjati razlago ustavno pravilne razlage zakona. Enostavno.

Koga pravzaprav ščiti ustava? Najprej človeka, pa potem družbo, institucije?

Človeka. Ne družbene institucije. Te samo, če so in dokler so v službi človeka, v funkciji zaščite človeka in lajšanja njegovega življenja, tegob, razreševanja problemov. Človeka kot osebe. Vsakega! Njegovega dostojanstva, integritete in svobode. Pika.

Kako bo pandemija vplivala na bodočo družbo?

Skrbi me. O tem sem pisal že v domovini, ki ji je za to očitno malo mar, in v tujini. Skrbi me, da se bo treba spet boriti za že priborjene temeljne pravice. Še posebej pravice do zasebnosti, svobode gibanja, fizične in moralne, psihične

integritete, za pravico do zdravja, tudi duševnega ter za pravice najbolj ogroženih in ranljivih skupin ljudi. In se upirati legaliziranim vdorom v te pravice. Razvrščanju ljudi v kategorije "tveganosti", glede na predhodne bolezni, kronična obolenja, pozitivne teste za COVID-19, celo glede na starost. Težki in razburkani časi so pred nami. Ja, skrbi me. A mi ne jemlje volje, odločenosti in poguma. Računajte na to, da ne bom tiho. Četudi nimam formalne moči in vpliva, ne bom tiho. Tudi glede ukrepov med karanteno nisem bil tiho. V kratkem bo objavljen članek o tem, očitno prej, preden bo o tem odločilo Ustavno sodišče. Bodite pozorni na naslednjo edicijo revije Javna uprava.

Smo še socialna država?

Na papirju, formalno, da. V praksi, vse manj.

Trenutna sestava parlamenta je izobrazbeno zelo nizka, poslanci pa odločajo o vseh bistvenih rečeh, ki določajo našo prihodnost. Ne bi bilo logično, da se najprej o stvareh izobrazijo, šele potem odločajo?

Sami formalni izobrazbi ne pripisujem odločilnega pomena. Pač pa poštenosti, srčnosti,

razumnosti, zdravi kmečki pameti, logiki, načelnosti, etični drži in skrbi za človeka. Za vsakega posebej.

Je tudi zato, da se lahko gremo demokracijo najprej potrebno vedeti, kaj to sploh je?

Imate prav. Predvsem je treba vedeti, kaj sploh je socialna ustavna demokracija. O tem sem pisal in izdal knjige, ne samo članke. Da, treba je vedeti, kaj pomenijo temeljni ustavni koncepti, ki so hkrati vrednote. Vam nekaj zaupam? Med postopkom kandidature za mesto sodnika ustavnega sodišča sem dognal, da preveč poslank in poslancev ne ve, za kaj gre. Da teh konceptov ne razumejo. Najmanj jih razumejo tisti in tiste, ki so bili med osebnimi srečanji najmanj prijazni, najbolj arogantni in vzvišeno pokroviteljski. A saj veste, z imeni ne operiram in na osebno raven se v javnih diskusijah ne spuščam.

Nekoč ste poskušali sestaviti skupino, nekakšen think tank, ki bi spremljala, se pogovarjala o pomembnih družbenih vprašanjih, komentirala, iskala nove rešitve, pa se ni obneslo. Zakaj?

Res je. Na to sem odgovoril v intervjuju za Delovo rubriko Carpe diem. Enim se ni ljubilo, drugi so se pričeli prepirati, vrag ti ga vedi zakaj, tretji pa so še naprej raje občasno solirali. In sem odnehal.

Zdaj to počnete sami. Se pred tem s kom posvetujete? Kdo je vaš sogovornik?

Posvetujem se dobesedno ne. Vselej in ves čas pa iščem stike z ljudmi, ki so ali pametnejši ali imajo več izkušenj na splošno ali v določenem segmentu javnega življenja. In imam srečo, da jih poznam. Priklonim se jim do tal. Večinoma pa se pogovarjam s seboj, s knjigami in z očetom. Pa z žensko, za katero vem, da ne želi biti imenovana. (nasmešek)

Kakšna je vaša življenjska filozofija?

Poskusi biti jutri boljši kot si bil danes (kradem Petersonu in še komu). Pogovarjaj se sam s seboj. Iskreno. Oklofutaj se. Če je treba, se razbij na prafaktorje in vstani. Opazuj znamenja na poti in vztrajaj biti Človek. Zavedaj se, da so tvoji možgani največji lažnivec in prevarant. Bodi pozoren na to. Bodi pozoren na tisto, kar se ti sprva zdi kot nenadno naključje. Pazi, da boš imel čisto vest. Ne ubiraj bližnjic. Ne dovoli si biti preslepljen. Zapišuj si. Preberi zapisano vsake toliko časa, da ne pozabiš na nauke. Nimaš vedno v vsem prav in še zdaleč nisi najpametnejši. Ne zapadaj v trenutke apatije, lenobe in nečimrnosti. Ne čakaj na pohvalo ter aplavz. Ne želi si tega. Ni pomembno, česa si deležen, pomembno je, po Konfuciju na primer, česa bi bil vreden. A ne dovoli, da se te žali, izkorišča, s teboj manipulira in zlorablja. Ostani zvest sebi. Neguj prijateljstva. Opazuj življenje. Prisluhni ljudem. Najbolj preprostim, iskrenim in srčnim. Misli, misli, premisli in misli. Nato počakaj, potem spet misli in premisli, šele potem se odloči. Če si se zmotil, to takoj priznaj. Popravi. Ne obremenjuje

se s tem, kakšne rezultate in posledice povzroča tvoje delo v javnem življenju in sistemu. Važno je, da počneš, kar iskreno misliš, da je prav. Bodi zadovoljen s tem, kar imaš in z dejstvom, da si prepričan, da je tisto, kar počneš, prav, pristno in iskreno. Pazi, da te čustva ne prevzamejo. Če te, se upri. Najdi način. Nadzoruj negativne misli, jezo naredi za produktivno, žalost pa odrini stran. In nikoli in nikdar se ne maščuj, pa če si še tako prepričan, da bi si kdo zaslužil pekočo sled udarca s palico. Nekako tako.

Je ustavni sodnik največ, kar lahko doseže pravnik v karieri? Zakaj ste si želeli postati ustavni sodnik? Kakšna je bila izkušnja kandidature za ustavnega sodnika?

Da, želel sem si. In še si želim. Zato, da bi moje javno delo imelo več moči in vpliva. Izkušnja? Dobra. Spoznal sem nove ljudi. Osebe, ki so Človek. Za druge mi je malo mar. Veliko sem dognal in izvedel. Veliko uporabnega. Vem tudi, kar morda tisti, o katerih to vem, ne vedo, da to vem. A tega ne bom uporabil zase. Ko bo čas, morda, a le in izključno za javno dobro.

Kakšen ugled imajo ustavno sodišče in ustavni pravniki?

Ne vem, ne odločam o tem. O tem odločajo ljudje. Nisem ustavni pravnik. Sem ustavnik.

Kako vplivno je ustavno sodišče in še posebej ustavni sodnik?

Zelo. Odločitev tega sodišča je na ravni države zadnja, dokončna. Velik privilegij, velika odgovornost.

Ne bi bilo logično, da bi ustavni sodniki pogostejše oglašali javno, razlagali ustavne določbe, izobraževali tudi druge sodnike, nas vse, da bi se zavedali svojih pravic?

Jaz bi to vsekakor počel.

Predsednik vlade piše javnemu tožilstvu. Vaš komentar?

Ne poznam. Če mu piše vljudnostno pismo, da naj pomaga storiti nekaj v korist ljudi in javnega dobra, super. Če gre za kaj drugega - molk. Tako je zapisal tudi Žižek, ki ga maksimalno cenim in spoštujem, študiram. Molk je lahko glasno govorjenje, krik.

Boste še enkrat kandidirali za ustavnega sodnika?

Ne vem. Morda.

Na spletnih straneh so najbolj odmevala vaša navodila, kako ravnati, ko vas ustavi policaj. Kako?

Če niste storili prekrška, mu odgovorite, da ne odgovarjate na vprašanja. Na vsako njegovo vprašanje. Če od vas zahteva osebni dokument, pa zato nima razloga, ti pa so navedeni v Zakonu o pristojnostih in pooblastilih policije, mu ga ne pokažite. Če vam reče, da vas sme legitimirati samo zato, da preveri, če imate pri sebi osebni dokument, mu povejte, da se močno moti. Na portalu IUS INFO odprite in natisnite moj članek o tem, imejte ga pri sebi in mu ga preberite. Potem pa molčite. Če se odzove z nasiljem, fizičnim ali psihičnim, če vas odvede na policijsko postajo, boste napisali pritožbo. Uspešna bo, odobrena, verjemite. Če imate pri tem večje težave, mi pišite, bom jaz. Pišite izjemni ženski, generalni direktorici policije Tatjani Bobnar. Intelektualki in izobraženki. A povem vam – kvalificirana

večina policistk in policistov točno ve, kaj smejo in česa ne smejo. Tudi Policijska akademija. In sindikat tudi. Njemu – rešpekt. Osebo poznam policiste in policistke. Več njih. Čudoviti ljudje. Marsikateri zavidljivo izobraženi, ne le človekoljubni in poštenu. Podpiram slovensko policijo, njen sindikat in se hvaležno priklanjam za delo, opravljeno med pandemijo, med karanteno. Do mene imajo neposredni dostop, če jih dnevna politika in ta ali oni minister sili v neprimerna in nezakonita, neustavna početja. Bo pa vedno določen odstotek predstavnikov tega spoštovanega in pomembnega poklica delal po svoje. In metal slabo luč na ostale. Statistika. Tej ne uide.

Sprejet je bil zakon, po katerem bo aplikacija, ki opozarja na okuženost s Covidom-19 obvezna. Mnenja o zakonitosti so različna. Kakšno je vaše?

Vselej sem in bom še vnaprej nasprotoval vsakemu posegu v zasebnost in osebne podatke posameznika, ki ni prisiljujoče nujen in sicer upravičenega cilja, ki se ga s takim posegom želi doseči, nikakor ni mogoče doseči na drugačen način, ki manj posega v temeljne pravice in svobodo ljudi.

Kaj trenutno počnete?

Še vedno vse dneve in pretežni del noči pišem in berem. Večinoma oboje v angleščini. Vsak dan eno uro vozim kolo. In odgovarjam na maile, popravljam in ocenjujem izpite, ... In oddati moram vlogo za novo habilitacijo na univerzi.

Iz Kamnika na obalo. Dolga pot? Kaj se je dogajalo na poti?

Zadnja? Pokvaril se je tovornjak. Gospod mi je iz avtomobila pokazal dvignjeni palec v znak podpore. Ustavil sem se na Petrolu in poklepental z uslužbenci. V Kopru sem kupil pivo in jogurt. V hladilniku imam Refošk iz Kubeda. In začel sem pisati. Na splošno? Prisilna delovna emigracija.

Je v Sloveniji prijetno živeti?

Je.

Kje se vidite čez deset let?

Razmišljam samo o naslednjem dnevu. Od trenutka, ko se zbudim, dalje.

SLOVENSKA OBALA IZ ZRAKA

Dan sem pričela povsem običajno, le da sem se tokrat odpeljala do portoroškega letališča, kjer me je že čakal Benjamin Ličer – Bendo, legenda portoroškega letališča ter izjemen pilot, ki me je vzel s seboj na kontrolni let po slovenski obali. Pridružil se nama je tudi pilot Claudio Del Giusto.

Portoroški letalski center je od leta 1980 vključen v sistem zaščite in reševanja Ministrstva za obrambo, za kar si je še posebej prizadeval pilot Bendo. Sam je bil pobudnik tega, da so pričeli z opazovanjem iz zraka, glede požarov, onesnaženja na morju ter drugega reševanja. Do osamosvojitve so bili edini letalski center, ki so izvajali to dejavnost. Kasneje pa so pričeli to izvajati tudi v šestih ostalih aeroklubih, tako da so približno pokrili teritorij Slovenije, kjer je največja požarna ogroženost. Vključili so letališče Bovec, Ajdovščina, Postojna, Divača in Zagorje ob Savi. »Naš letalski center je imel največjo zadolžitev v obsegu teritorija, ker izvajamo nadzor tudi nad obalnim morjem,« je pojasnil Bendo ter dodal, da je »zelo pomembno, da se izvaja nadzor nad morjem, saj smo v vsem tem času odkrili ogromno onesnaženj, bodisi z naftnimi derivati, s smetmi, ...« Kadar na kontrolnem letu opazijo onesnaženje na morju, o tem obvestijo Center za obveščanje v Kopru, oni pa potem preverijo za kakšno onesnaženje gre in organizirajo čiščenje morja. »Kadar gre za resno onesnaženje z naftnimi derivati, se aktivira civilna zaščita, ki je usposobljena in opremljena, da lahko naftni madež zajezi in ga počasi pripeljejo čim bližje obali, kjer ga s posebej prirejenim čolnom poberejo z morja,« sta razložila pilota Bendo in Claudio.

Tudi mi smo med našim letom opazili onesnaženje morja in sicer v prekrasnem Mesečevem zalivu. Pilot Bendo je Centru za obveščanje javil onesnaženje, Claudio pa je vse poslikal. Kasneje smo izvedeli, da je do onesnaženja prišlo zaradi pranja barke. Kot sta mi povedala, sta v tem času odkrila veliko onesnaženj na morju ter tudi požarov. Odkrili so kar 350 požarov, med drugim dva največja požara, ki sta bila na Črnem Kalu in na kraškem robu. »Takrat sva z našim letalom javljala pilotom helikopterja, iz katere strani naj odvračajo vodo, da je bil učinek največji,« pripoveduje Bendo. Ob tem izpostavi veliko željo njihovega obalnega centra: »V obalnem letalskem centru se trudimo že veliko let, da bi dobili vsaj eno letalo za gašenje požarov. To je letalo tipa Dromader, ki lahko napolni do 2500 litrov vode. Letalo smo imeli na letališču na Dan odprtih vrat portoroškega letališča in takrat je bila demonstracija gašenja oziroma odmetavanja vode za potrebe gašenja požarov.« Da je potreba po tem letalu velika, so pokazali že veliki požari, zato ves trud vlagajo v to, da bi do prišlo do samega nakupa letala. Vemo, da sta slovenska obala in Kras požarno zelo ogrožena, zato bi bilo letalo zelo na mestu. Prepričani so, da bi za letalo morali prispevati tudi na Slovenskih železnih, saj je bilo veliko požarov ravno zaradi pregretih zavor vlakov.

Na srečo so veliko požarov pravočasno odkrili, da se niso imeli časa razviti v kaj večjega. Pilota Bendo in Claudio sta prepričana, da bi takšno letalo pomenilo veliko nadgradnjo te dejavnosti. »S tem namenom, da bi se letalo nabavilo in bilo redno vključeno v tovrstne dejavnosti, je bila že odmerjena parcela na tem letališču, ki naj bi bila prenešana na civilno zaščito občine Piran, za potrebe obalnega letalskega centra Portorož, za vzpostavitev hangarja in razvoja nadgradnje sistema zaščite in reševanja. To letalo bi bilo potem tudi parkirano v tem hangarju,« je pojasnil Bendo. »Gre za zelo aktualno temo, ker je po statistiki, ki jo vodimo, vedno več požarov. Vedno več je sušnih obdobij in zato tudi več požarov,« pojasnjujeta Bendo in Claudio. In zakaj so predlagali nakup ravno takšnega letala? »Zato, ker ne bi bilo namenjeno samo gašenju požarov. Gre namreč za letalo, ki se sicer uporablja tudi za poljedelstvo, za tretiranje kmetijskih površin. Na spodnjih straneh ima nameščene brizgalke. S to opremo se lahko v primeru onesnaženja morja z naftnimi derivati doda določene aditive, da se naftni derivati združijo v grude, kar je nato veliko lažje očistiti z morja. Vemo, da se nafta precej raztegne na vodi in jo je težko počistiti, ker ponavadi zajema veliko površino. Glede nadzora samega obalnega morja pa je pomembno, da lahko to izvajamo tudi z letalom. Seveda bi se

veliko prihranilo tudi na času, saj bi takoj, ko bi opazili požar, lahko pričeli z gašenjem in se požar ne bi tako razširil,« še pojasnita. Dodala sta še, da je to letalo veliko bolj primerno za gašenje kot helikopter, saj se lahko spusti nižje in je hitrejši.

Bendo je v času, odkar izvaja nadzore za potrebe zaščite in reševanja, rešil sedem ljudi. Med njimi dva brodolomca, ki ju je pravočasno odkril, ko jima je veter polomil jamborje ter potrgal jadra. Rešil je tri surferje, ki jih je odneslo daleč stran od obale. Na rešena življenja je še posebej ponosen, saj so ljudje izjemno hvaležni in še danes, ko se z nekaterimi srečujejo, mu rečejo: »Bendo, hvala, ker si mi rešil življenje.« Bendo si želi, da bi bili še bolj uspešni pri reševanju in odkrivanju požarov ter onesneženj. Želijo si, da bi na tem prostoru naredili center za usposabljanje gasilcev za primere, ko se požare gasi z letali. Takrat so namreč posebni pogoji in gasilci morajo počakati, da naprej letala zadušijo glavni del in šele potem gredo oni naprej. »Pomembno je, da se pravi čas poleti in v času, ko je objavljena velika požarna ogroženost, naš obalni letalski center pooblasti za koordinatorje z ostalimi šestimi aeroklubi, kdaj bo kateri klub poletel in opravil kontrolni polet za potrebe pravočasnega odkrivanja požarov,« razlaga Bendo.

V času velike požarne ogroženosti letijo vsak

dan. Pred dvema mesecema so leteli kar štirikrat na dan in odkrili veliko požarov. V tem trenutku sicer ni objavljena velika požarna ogroženost, a to še ne pomeni, da do požara ne more priti. Na našem kontrolnem letu sicer nismo zaznali nobenega požara. Kaj je cilj izvidovanja? »Cilj je, da lahko posredujemo točno lokacijo požara in lahko informiramo center za obveščanje o najkrajši poti do lokacije.

Na koncu je Bendo še izpostavil, da je škoda, ki jo naredijo požari, še posebej veliki, izjemna. Letalo tipa Dromader bi predstavljal zgolj zanemarljiv strošek v primerjavi s tem, koliko škode so pri nas že naredili veliki požari. »In ker smo na območju, kjer je velika verjetnost požarov, bi nam to letalo pomenilo izjemno veliko,« sta prepričana Bendo in Claudio.

OBALAplus časopis in portal
s pogledom na morje

Oglaš v OBALApplus
e: marketing@obalaplus.si
t: 040 600 700

Petra Mežnarc

Boris Šuligoj

PORTO HOT DOG

Ali bi jaz na svojem dvorišču lahko odprl burekžnino, sladoleadarno, farmo prašičev, tovarno mila, železarno, 60 metrov visok razgledni stolp, diskoteko na prostem, industrijo usnja, ...? In to, ne da bi kogarkoli kaj vprašal? Kaj pa, če bi lastnika parka v Portorožu prosil (in podmazal s »tekočimi argumenti«), da tudi jaz postavim brunarico ali plastičen iglu, v katerem bi cvrl krompirček in kranjske klobase? Bi to šlo? Enim to uspeva s prodajo hitre hrane, z ocvrtimi lignji, sladoledom, še raje s kičastimi spominki. In to brez dovoljenja.

Medtem, ko slavni Portorož konkurira z burekžnicami in brunaricami, na severnem Primorskem tekmujejo z Michelinovimi zvezdicami. Medtem, ko v Bohinju omejujejo turistični obisk ob jezeru, lahko strunjski park obišče teoretično tudi milijon ljudi.

V Portorožu vsaj 30 let govorijo o tem, kako bi morali razvijati butično ponudbo za tiste, ki so pripravljeni odšteti več. Hkrati sta država in občina naredili vse, da temu ni tako, nekateri pa bi še morje razprodali. Ko se pojavi kdo, ki bi uredil plažo za zahtevnejše goste, mu zavistneži pošljejo kriminaliste. Niso pa sposobni učinkovito ukrepati proti zaprtemu hotelu in sramotno zaprti plaži, zaprtem bazenu z gnijočo vodo, proti kramariji, razritih ulicah in neustreznih gostinskih ponudbi. Namesto, da bi takšne posle kaznovali, dobimo od občinske uprave lakonične odgovore, kako se nič od tega ne da narediti. Večina »pogumnih« valj krivdo na župana, čeprav so ga sami izvolili. Zato naj raje premislijo, kaj lahko naredijo, da čez dve leti ne ponovijo napake in ne ustvarijo še bolj konfliktnih družbe, še slabšega položaja od sedanjega. V občini, kjer je tako težko preudarno voliti, je toliko težje biti dober župan. Če župana ne podpirajo niti njegovi volivci, je lov na javne trofeje odprt. V takem največ zasluži tisti, ki si največ upa. Na divjem zahodu dobro živijo zgolj posamezniki z velikimi revolverji. Zato je vse manj zvezdic in vse več hitre in uvožene hrane. Prej ali slej pa bodo slabše živeli vsi.

CASINO ZEPHYR

Plovanija

CASINO
ZEPHYR
P L O V A N I J A

Vas zanima pestro in dinamično delo s stimulatvnim plačilom v bližini vašega doma?

Postanite član našega TEXAS HOLD'EM tima!

Nudimo delo za:

- Croupier m/ž za igro TEXAS HOLD'EM (samo ob vikendih)
- Samostojni referent - marketing m/ž

Od kandidatov pričakujemo izpolnjevanje sledečih pogojev:

- srednješolska izobrazba
- osebna urejenost
- timsko delo
- poznavanje dela na računalniku
- delovne izkušnje

Pisne vloge za zaposlitev s priloženim življenjepisom (CV) sprejemamo na : zephyrcasino@gmail.com

Za dodatna pojasnila in informacije smo vam na voljo na +385 91 619 80 60

Dea fortunae d.o.o., Portoroška 3, 52460, Plovanija - Hrvaška

++ 385 91 6198 060

TEDEN SLOVENSKEGA FILMA NA TRAVNIKU

epicenter **OBČINA PIRAN**
SPORINI IN MUZIKALNI CENTRI PIRAN
CENTRO SPORTELLI LATTANZI DI PIRANO
COMUNE DI PIRANO

EPI LUOJA
18. 8. - 21. 8. 2020
OB 21h

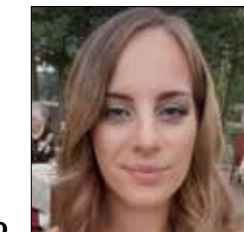
18.8 POSLEDICE	19.8 NE POZABI DIHATI
20.8 NE BOM VEČ LUZERKA	21.8 POLESTRA

PO PROJEKCIJI SLEDI POGOVOR Z USTVARJALCI FILMA

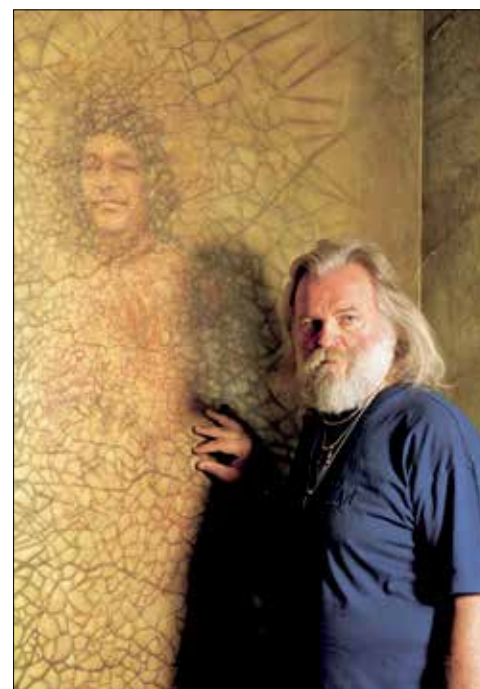
GT
DESIGN
30 LET

ŽELJO PO LEPEM IMAMO LJUDJE V SEBI

Manca Hribovšek

Nekateri mu pravijo da je slikar, spet drugi, da je notranji oblikovalec in celo arhitekt. Vendar je Ivo Kisovec v prvi vrsti Umetnik. In ne, nisem se zmotila, ne gre za slovnično napako. To človek, ki si zasluži, da oznako Umetnik pišemo z veliko začetnico. Tisti, ki ga poznate, to že veste. Tisti, ki ga ne, pa le nadaljujte z branjem in ugotovili boste, zakaj.

Mogoče za začetek nekaj o vašem življenju in delu. Kako vas je pot sploh pripeljala do točke, kjer ste trenutno? Kako ste se začeli ukvarjati z umetnostjo? Ljudje vas predstavljajo na različne načine. Kako se vidite sami?

Sem dekorativni umetnik. To je multidisciplinarni poklic. V eni osebi mora biti arhitekt, slikar, oblikovalec in obrtnik. Moraš obvladati in povezovati vsebino in tehnike. Sam dekor obstaja, odkar obstaja človeštvo. Že praljudje so okraševali svoje jame, bivališča, slikali po stenah. To so bili že začetki dekorativne umetnosti. Ljudje imamo to v sebi, to željo po dekorju, po lepšem okolju in bivalnem prostoru. Ko sem bil mlajši, sem veliko hodil po Evropi in obiskoval razne galerije, muzeje, sakralne objekte. Zanimalo me je predvsem, kako je vse narejeno. Veliko sem se z materiali naučil delati kar sam. Srečo sem imel, ker je sestrčna takrat delala v nemški tovarni z umetniškimi materiali. Prirejali so razne tečaje in imel sem to čast, da sem jih lahko, kot prvi z vzhodne Evrope, obiskoval. Kasneje sem se povezal z razvojnim oddelkom v JUB-u, kjer smo razvili veliko dekorativnih materialov, med katerimi je tudi marmorin, ki ga sam uporabljam še danes. Veliko sem potoval na vzhod, tudi v

Indijo, v predel, ki se imenuje Dekanska planota. In skoraj istočasno sem se iz Ljubljane preselil v Dekane, zato je bil to jasen znak, kako se bo imenovala moja šola – Dekanska šola.

Če ste ravno omenili Dekansko šolo dekorativnih umetnosti, katere ustanovitelj ste prav vi, nam povejte kaj več o tem.

Šola je zasnovana tako, da temelji predvsem na praktičnem delu. K nam so hodili ljudje, ki so opravljali določene poklice, povezane z dekorativno umetnostjo – mizarji, pleskarji, tisti, ki ustvarjajo uporabne predmete. Vendar niso bili zadovoljni samo z obrtniško, tovarniško proizvodnjo, ampak so želeli nekaj več. Npr. želeli so ustvariti koš za perilo, ki pa bo v stanovanju služil tudi kot okras. Letos bomo v kompleksu Pri bobrih imeli prvo poletno šolo za učence zadnje triade osnovne šole. Učili se bodo slikarstva, kiparstva, dela z opeko, ki je meni ljubi material, ker oddaja zelo dobro energijo. V prvo poletno šolo se učenci še lahko prijavijo. Za informacije in prijavo me lahko pokličejo na 041 964 044. V povezavi z obnovo kompleksa Pri bobrih, ki ga je pred kratkim kupil **Valter Krmac**, pa bomo tam čez čas šolo razširili. Imeli bomo oddelke za otroke, hobi programe za starejše in ljubitelje ter oddelke za profesionalce.

Kot ste že omenili, ste se povezali s primorskim podjetnikom Valterjem Krmacem, ki je kupil kompleks Pri bobrih, v dolini Rižane in ga bo preuredil v restavracijo. Najbrž se starejši domačini spomnijo, da je tam nekoč stal zelo znan in oblegan motel Paradiso. Nekoč so imeli tudi manjši živalski vrt z divjimi kozami, fazani, pavi in mufloni, ki so jih pripeljali celo z Brionov, pa tudi farmo bobrov, po katerih se kompleks še danes imenuje. Zdaj pa že kar nekaj časa tam vse propada. Na kakšen način se boste lotili obnove? Kaj lahko pričakujemo?

Arhitektura je že postavljena, mi prenavljamo notranjost. Dolino želimo še oplemeniti in narediti dostopno za domačine in turiste. Povod za opremljanje je rižanski zbor, ki se je zgodil v Rižani. To je zgodovinski dogodek, ki se mu ne posveča dovolj pozornosti. Želimo ga približati ljudem. Je eden izmed prvih pisanih dokumentov o demokratičnem dogovoru iz devetega stoletja, natančneje iz leta 804. Karl Veliki je poslal delegacijo v dolino Rižane, da se uredi odnos med osvojenim teritorijem, torej frankovsko državo, in osvojeno državo, v tem primeru pokrajino Istro. V obdobju, ko se je vse reševalo z mečevanjem, so našli kompromis. Trudimo se, da bi dobili kopijo tega dokumenta, ki bi ga lahko

v prenovljenih prostorih tudi pokazali javnosti in ga prenesli naslednjih rodovom. Iz vsega naštetega izhaja tudi ideja o obnovi. Gostinski del, centralno dvorano smo zastavili v stilu iz časa Karla Velikega, torej v srednjeveškem slogu. Veliko bo reliefov, poslikav, masivnih stebrov, na tleh bo mozaik. Kot zanimivost naj dodam, da je Plečnik ustvaril stol, ki ga je poimenoval Karl Veliki in poskusili bomo izdelali njegove replike. Na sredini bo šesterokotna miza, ki bo simbolizirala omenjeni zbor, to bo omizje za dogovor, za srečanja. Vse bo služilo namenu, da se ljudem predstavi ta zgodovinski dogodek. Okrog in okrog bodo steklene stene, da se bo lahko videlo v naravo. Samo ena stena bo polna in na njej bo slika, ki prikazuje rižanski zbor. Gabariti bodo ostali takšni, kot so bili. Prva faza je obnova obstoječih objektov, v drugi fazi pa postavitev dekanske šole dekorativnih umetnosti in obnova

bungalovov. Sicer pa želimo doseči, da bo dolina izgledala kot en velik park. Želimo ohraniti zeleno dolino in neverjetno energijo. Načrti za razvijanje tega območja so veliki. Mogoče nekoč oddelek ajurvedske medicine, meditacijski in joga centri. Rad bi pa še kot zanimivost dodal to, da je v našem projektu šole tudi, da se v dolini ustvari velika luč, ki se bo imenovala Luč. To luč bomo skupaj z obiskovalci šole bogato opremili. Več luči bomo nato namestili po vsej dolini in želja je, da bi se točno ob določeni uri vse prižgale. Opremljene bi bile z ozvočenjem in prižig bi bil lahko dogodek, s katerim bi se poklonili dekorativni umetnosti. To načrtujemo v obdobju prihodnjih petih let.

Katero delo vam je predstavljalo največji izziv? Vemo, da ste poskrbeli za marsikateri interior lokalov: npr. portoroškega Štrigona, oblekli ste centralno koprsko fontano, Magelanovo sobo v portoroškem Hotelu Slovenija, teraso Mystica, recepcijo v hotelu Riviera in tamkajšnji masažni center, pa masažna centra v Trevisu in Beogradu. Nazadnje se je vaša ekipa izkazala še s tepihom iz vam ljube poslikane opeke v Casinoju Mulino.

Vsako delo mi je izziv. Rad imam zahtevne projekte, takšno je bilo delo v Beogradu. V zapuščeni diskoteki smo naredili tipičen, po starih pravili narejen tajski masažni center. Delali smo ga več kot eno leto. To je res razstava dekorativne umetnosti. Veliko je porcelana, stekla, vse je poslikano. Občutek imaš, kot da si prišel v stari Bangkok. S strani Združenja arhitektov Srbije smo celo dobili posebno priznanje. Odziv je bil res dober. Pri tem projektu se mi zdi, da smo šli najdlje. Sicer pa mi vsako delo predstavlja poseben izziv, ki se ga z veseljem lotim. Težje kot je, boljše je.

OBNOVA BOBROV

Za obnovo približno 500.000 evrov

Valter Krmac: »Ko sva se srečala z gospodom Kisovcem in ugotovila, da sva oba velika sanjača, predvsem pa človeka, ki želiva dati temu kraju nekaj več kot le dobro gostilno, sva se odločila, da bi rada celotno dolino postopoma spremenila v kotichek, ki bo poznan po tem, da se tam človek spet najde. Ker vsi vemo, da smo se v življenjski naglici precej izgubili. Objekt bo posvečen rižanskemu zboru in bo urejen v duhu tistega časa. To bo hram dobrega počutja. Vsak ki bo vstopil, bo dobil občutek, da je stopil v srednji vek. Pogovarjamo se tudi o ureditvi vrta. Delali bomo na tem, da imamo v restavraciji lokalno hrano, ki bi jo sami pridelali. Seveda bomo ohranili tradicijo in bomo ponujali tudi postrvi, vendar poudarek ne bo na temu. Hrano živalskega izvora bi radi postavili na stranski tir in mesa ne bi radi

ponujali kot glavne sestavine na krožniku. Če smo že pri tradiciji, bomo ohranili tudi ime. Bobri bodo ostali naš nosilni znak. V načrtu imamo, da bi v bližino naselili družino bobrov, vendar bomo, ker ne želimo, da so živali zaprte v kletkah, še videli, če bo to izvedljivo. Po obnovi restavracije sledi postavitev šole, nato gradnja dvanajstih sob. Nadgraditev tega bi bil glamping, na način, ki pri nas še ni tako poznan. Uporabili bi materiale in oblike, ki so v naravi. Tako da bi bil to 100% približek življenju v naravi. Nadaljevanje tega bi bile seveda masaže, prostori za jogo, prostori za rekreacijo na prostem, ... To so načrti, sanje, ki jih bomo lahko uresničili. Vsekakor pa je v prvi vrsti obnova restavracije. Pričakujemo, da bo bila obnova končana v času letošnjega božiča. Da bi lahko ljudje po polnočnici prišli k

nam na pogostitev. Upamo, da nam uspe, če pa ne, pa ne bo nič narobe.«

Vabljeni!

PONEDELJEK - PETEK
8:00 - 21:00

SOBOTA
8:00 - 21:00

NEDELJA
9:00 - 15:00

RESTAVRACIJA **INTERSPAR KOPER**

SPAR SLOVENIJA d.o.o., Ljubljana, Letališka cesta 26

HIBRIDNI TOYOTA NIKOLI UGODNEJE!

ŽE OD **132 €** NA MESEC BREZ POLOGA / DO **3.000 €** DO HIBRIDNEGA BONUSA / **10-LETNO JAMSTVO** ZA HIBRIDNO BATERIJO / **PRVI.** HIBRIDNI PIONIRJI ŽE ČETRT STOLETJA.

Povprečna poraba goriva za vozila Toyota Hybrid: od 1,0 do 4,6 l/100 km in emisije CO₂: od 22 do 105 g/km. Emisijska stopnja: za 1,5 HSD, 1,8 HSD, 2,0 HSD in 2,5 HSD (EURO 6 DG - EURO 6 AG). Emisije NOx: od 0,0021 do 0,0049 g/km. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delce PM₁₀ in PM_{2,5}, ter dušikovih oksidov. / 10 letno jamstvo hibridne baterije velja ob rednih testih hibridne baterije (HHC) na 1 leto ali 15.000 prevoženih km (kar nastopi prej) pri pooblaščenih prodajno-servisni Toyota trgovski mreži. / Hibridni bonus znaša do 3.000 €, odvisno od opreme in modela vozila. Mesečni obrok temelji na izračunu kredita EKO SKLADA in se nanaša na vozilo TOYOTA YARIS 1.5 HSD VVT-i Stella. Vrednost kredita 14.800 € • število obrokov: 120 mesečno • višina mesečnega obroka: 132 € • stroški sklenitve pogodbe: 175 € • stroški vodenja pogodbe: 50 € na leto • Strošek zavarovanja posla 290 € • letna obrestna mera: EURIBOR + 1,3%, ki je spremenljiva in vezana na 3 mesečni Euribor • efektivna obrestna mera: 3,85% na dan 19.5.2020. Ponudba velja do razprodaje zaloga. Slika je simbolična. / Več na www.toyota.si.

CENTER JEREB / Polje 9 b, Izola / (05) 616 80 01 / WWW.A-JEREB.SI/TOYOTA **HYBRID**

PRIMORSKI POLETNI FESTIVAL

V času, ko je večina kulturnih ustanov zaprtih zaradi virusa ali dopustov, je PPF deloval, kot da živimo v normalnih časih. Ob upoštevanju vseh pravil NIJZ, so prireditve z omejenim številom obiskovalcev potekale kot vsa leta do sedaj. In avgusta nas čaka še precej zanimivih prireditev. Fotoreportaža julijskih dogajanj je sestavljena iz fotografij Eve Tancer in fotografij PPF.

Foto: Eva Tancer, Tino Kratochvil, arhiv Gledališče Koper

ŽIVI IN PUSTI ŽIVETI!

Kolikokrat sem ga slišala bobneti ob cesti in skozi okno gledala, kje je. Kolikokrat mi je ukradel pogled, ko sem se iz domačega Kopra ob morju vozila na plažo v Izolo. Sam v svojem svetu, kot metulj sredi cvetov, je na travniku pri Kanavi igral svojo glasbo. Stari rock in blues.

»Našel sem ga! Svoj ventil, ki me osrečuje. Tisti ta pravi, skozi katerega se sproščam, s katerim sproščam vse napetosti, ki se nabirajo v meni. Upam, da v življenju vsak najde svoj ventil, ker bo le na tak način zmaga! Treba se je poslušati, ker se vse skriva v nas.«

Ajk Širca, naš obalni bobnar iz Izole doma, mi je v minulem tednu izpovedal svojo neverjetno življenjsko zgodbo. Zgodbo polno sreče, upanja in trdega dela. Zgodbo, v kateri je našel svoj smisel, svoj ventil, ki mu daje moč.

»Oče mi je pri treh letih kupil bobne v trafiki in mi jih postavil v pivnici. Ko sem začel igrati, sem seveda v trenutku spraznil lokal (smeh). No, to je bilo prvič, ko sem se dotaknil bobnov, ki so pod mojimi rokami razpadli v pičlih treh dneh. Potem sem imel premor, ki je trajal do konca osnovne šole, ko smo dejansko ustanovili band Flower Power. In prav Brenko, kolega, me je navdušil, da sem začel igrati bobne. Poskusil sem tudi s kitaro, ampak je imela preveč strun, pa sem vzel 2 struni dol, da bi igral bas. Ni bilo to to. Še vedno jih je bilo preveč in potem sem si rekel: Ma nič, vzamem dva lesena obešalnika, jih zlomim, vzamem tisti dve prečni palici in začnem igrati. Verjeli ali ne, to so bile moje prve palčke, ki sem si jih sam naredil.«

Ajkova starša nista glasbenika, sta pa velika ljubitelja glasbe, ki sta želela podpreti sinove sanje. Sanje, za katere sta najprej mislila, da gre za muho enodnevnico.

Kaj se je točno dogajalo v tem premoru? Pred skupino Flower Power? »Mama je kupovala praške in jaz sem hitro spraznil škatle in igral na njih Iron Maiden (smeh). Ta pot je trajala dve, mogoče tudi tri leta. Mama je mislila, da me bo sčasoma vse minilo, videla me je kot najstnika, ki se še išče, pa ne ve, kaj bi. Jaz pa sem že takrat dobro vedel. Okoli 7. razreda, ko je dejansko ugotovila, da me to ne mine, sem jo uspel prepričati v nakup. Kupila mi je Pearl bobne iz druge roke, od enega fanta iz Kort, ki jih je imel na podstrešju. To so bili moji prvi pravi resni bobni, s katerimi sem nato igral v bandu Flower Power. V njem smo igrali glasbo iz 70. let, predvsem »coverje«, nato pa smo naredili celo en komad Dež te spere. Tisti časi so bili res lepi, vsi smo bili mladi, še v srednji šoli, čudovite spomine imam na tista leta. No, člani so se počasi menjavali in potem smo razpadli. Kar naenkrat sem bil brez banda, a z veliko željo do igranja. Spomnim se, kako sem spraševal naokoli in prosil vse, da bi z mano igrali blues. Starejši so mi rekli, da sem premlad, mladi pa, da je ta glasba za stare in

tako sem ostal sam. Prišel sem do točke, ko sem dejansko želel zaključiti svojo glasbeno pot. Želel sem prodati bobne, odnehati in ravno v tistem obdobju sem spoznal mojo sedanjo partnerico, ki me je prepričala v nasprotno. Vedela je, da če bom nehal igrati, mi bo žal za vse življenje. In prav ona je v bistvu »kriva«, da še danes igram po cesti, ob cesti, na cesti (smeh). Res nisem vedel, kaj storiti in zato sem si nekega dne rekel: Nič, probam igrati bobne zunaj, na odprtem, kar me je od vedno navdihovalo.«

Ajk obožuje naravo in od nekdaj si je želel imeti band, s katerim bi vadil na zelenici, pod toplimi sončnimi žarki, podnevi, ko se dejansko odvija življenje.

»Prvič sem poskusil na pokopališču v Izoli. Bil je večer in moj prvi poizkus je celo uspel. Nobene policije ni bilo. Super sem se počutil, to še nekajkrat ponovil in potem je uspelo to, kar vsi danes poznamo: Ajk z bobni ob cesti.«

Njegov največji glasbeni dosežek je bila plošča, ki jo je posnel z Gojmirjem Lešnjakom (Gojcem), z naslovom Domovina, ljubezen moja.

Ajk je čudežni deček, ki je svoj talent razvil povsem sam. »Enkrat sem celo poskusil z glasbeno šolo, vendar so mi tako morili z notami, da sem zgubljal voljo do glasbe. To res ni moj način. Sem samouk, od vedno je bilo tako. Točno

tako kot so začeli največji mački vseh časov. Od kar pomnim sem se zgledoval po idolih kot sta Ian Paice (Dee Purple) in Mitch Mitchell (The Jimi Hendrix Experience). Kdor me dobro pozna ve, da ima moj stil igranja veliko njunih elementov. Se čuti vpliv.«

Po končani srednji pomorski šoli je Ajk odšel na višjo, naredil letnik in pol in leta 2000 odšel na morje za približno pol leta. Videl je kar nekaj sveta, dokler ni prejel pisma svoje boljše polovice Dese Stubelj, ki mu je napisala, da mu je našla službo. Ajk je prišel nazaj in si počasi ustvaril družino.

»Veš, moje ime sem dobil po bivšem pokojnem možu Tine Turner, Ike Turner. V nekem obdobju sem se celo želel preimenovali v Ike, ker se tako moje ime pravilno napiše, vendar sem se kasneje premislil. Ajk je bolj originalno, moja mama je že vedela, kaj dela. Mame vedno vedo (smeh). V obdobju Jugoslavije je tudi veljalo pravilo: piši kao govoriš (napiši tako, kot izgovoriš).«

Ajk je svoj idealen kraj našel na izolski obvoznici, kjer ga mnogi vidimo v svojem »balončku«.

»Po pravici povedano med igranjem bobnov veliko stvari ne zaštekam, ne zaznam, ker se res odklopim, ko igram. Velikokrat rečejo ljudje, da jih ne pozdravim nazaj, nekateri niti ne vedo, kaj sploh tam počnem. Dejansko pa pridem tam

le z enim ciljem, da se odklopim. To je pač moj namen, ki je samo moj. Če ne uspem pozdraviti koga, ki je potrotil, je to zato, ker prvo ne slišim, ker imam glasbo, ki mi nabija iz avta in drugo, kot ste mnogi lahko opazili, med igranjem zaprem oči. V bistvu imam večino časa zaprte, ker se na tak način bolj sprostim. In prav na izolski obvoznici sem našel kraj, kjer imam najmanj težav, kjer je tudi ravna površina, ki je idealna za bobne. Pa zraven imam še mrzlo pivo, ki me čaka na bencinski (smeh).«

Pot pa ni bila vedno podklovana. Velikokrat je prišlo do resnih težav.

»Sploh na samem začetku je padalo veliko prijavi. Ti priznam, da sem tudi sam potreboval dobrih 15 let, da sem sprejel, da mogoče to, kar počnem, komu pa le ni všeč. Sprejeti sem moral to dejstvo, pospraviti bobne in se premakniti drugam. Velikokrat sem moral plačati plačilne naloge (smeh).«

Sčasoma pa so se ga ljudje navadili, med njimi tudi policisti.

»V bran policistov moram povedati to, da so z leti postali vse bolj tolerantni. Na začetku je bilo moje igranje prepovedano, preveč »odštekano«, drugačno, nesprejemljivo, verjetno sem tudi takrat dajal napačno sporočilo družbi. Spomnim se ene sončne nedelje, bilo je popoldne in tisti dan so me policisti kar trikrat premaknili. Ko so tretjič prišli do mene, so mi dejansko rekli, da mi bodo sami našli prostor, kjer ne bom nikogar motil in tako je tudi bilo. Policisti so vozili pred mano in mi iskali primeren kraj za moj odklop (smeh) in dejansko so mi ga našli (smeh).«

V zadnjih letih so tudi organizatorji dogodkov in maratonov v Ajku videli ogromen potencial.

»Prvi, ki so se opogumili in me poklicali, so bili člani športnega društva v Sežani, ki so organizirali tek in me želeli na štartu. In potem se je s časoma zadeva razvila. Nekateri dogodke sem celo moral zavrniti, ker niso bili v mojem kontekstu. Enkrat se mi je celo zgodilo to, da je mimo mene prišel Brane Kastelic iz oddaje Slovenija ima talent (2011) in me povabil v Ljubljano na avdicijo. Seveda sem jo zavrnil in njega z ekipo povabil dol, k nam, na morje, ob cesti, da vidijo, kaj znam.«

Najin pogovor je kar stekel, minute so se prelevile v skoraj dobro uro, v kateri sem spoznala našega pristnega obalnega bobnarja. Večnega pozitivca, ki gleda na življenje le s svetle plati.

»Živi in pusti živeti! Bodimo strpni en do drugega. Danes smo na nekem limitu, kot družba se ne maramo več, se ne maramo več družiti. Korona pa je še bolj pospešila ta proces. Imejmo se radi in uživajmo v tem, kar delamo, ker ne živimo 300 let. Imamo omejen čas na zemlji, dajmo ga dobro izkoristiti. Tudi v dobro narave, planeta, ljudi, živali, jaz gledam bolj pozitivno na stvari, negativizem ni zame, ne maram ga.«

Če se radi sprehajate ob morju med Koprom in Izolo, verjamem, da ste videli Ajka tudi na svojem kolesu. No, najprej ste ga slišali.

»To pa je moja nova droga. Že 9 mesecev imam težave z ramo in sem moral zamenjati bobne z nečim drugim. Na balanco kolesa sem si namestil zvočnik in zdaj si med kolesarjenjem vrtim glasbo. Jo imam ob sebi ves čas in z njo skušam širiti stari dober rock in blues, ker ti povem, da je marsikdo pozabil na to noro glasbo. To je še eno moje sproščanje. Pa tudi med tem marsikoga ne vidim in ne slišim (smeh).«

Prepričana sem, da veliko ljudi zavida Ajkovi sposobnosti, da se zna izklopiti. Da se ima toliko rad in da se toliko ceni, da si privoščiti imeti nekaj svojega. Nekaj, kar le njega veseli in osrečuje. Mislim, da je ta lastnost ena izmed najlepših vrlin, ki jih lahko človek doseže. Da se ne zanima za mnenja drugih, ampak naredi točno tisto, kar si želi, na način, ki si ga on želi. Ajk je zame veliki zmagovalec!

»Za konec bi se še rad zahvalil svoji družini, še posebej staršem, moji boljši polovici in mojima otrokoma, ki si sicer nista glasbenika, vendar imata glasbo že v svojem v srcu. Vesel sem, da je glasba pri njiju visoko na lestvici. Hvala, hvala, hvala za vso podporo in vero v to, kar počnem!«

Mi se pa tebi zahvaljujemo Ajk, da si točno to, kar si in da širiš dobro med ljudi!

Nam pa preostane le še ena zadeva: najti svoj ventil v življenju, ki nas bo osrečeval in obenem tudi reševal!

Korona je v moje življenje prinesla vsaj eno pozitivno spremembo. Odkar sem se preselila na Dansko delam v turizmu, zato so prav poletni meseci vsako leto najbolj naporni in delovno obarvani. Letos pa zaradi virusa temu prvič ni tako. Dela ni skoraj nič, vsi, ki imamo srečo, da (še) nismo bili odpušteni, pa imamo krajše delovne dni ter možnost dela od doma. Vse to mi je omogočilo, da sem po treh letih brez poletnih počitnic, lahko prišla sredi poletja v Slovenijo. Ob najdaljšem obisku, odkar sem se preselila v tujino, sem prvič začutila domotožje po Danskem. In prav zato sem, ne prvič in ne zadnjič, razmišljala o kvaliteti življenja na Danskem napram življenju v Sloveniji. O lepšem vremenu, družini in prijateljih, komunikaciji v slovenščini, nižjih cenah v trgovinah ter domačnosti, ki me spremlja na vsakem koraku. Seveda se ob vsakem obisku izkaže, da moja romantična podoba o domovini ni popolnoma skladna z realnostjo. Z možem se nenehno spogledujeva z idejo o selitvi. Življenje na Danskem nikoli ni bil najin dolgoročen plan, a se najino življenje na severu vsako leto nenačrtovano podaljšuje. Verjetno se z mislijo o vrnitvi v Slovenijo pogosto srečuje večina Slovencev, ki jih je življenje popeljalo izven meja. Ne glede na to, kako lušno, urejeno in stabilno je moje življenje na Danskem, Slovenija bo vedno moj dom. Vem, da je veliko Slovencev trenutno naveličanih in vse prej kot zadovoljnih s trenutno situacijo v Sloveniji. Vem, da imamo probleme, ki se zdijo iz dneva v dan težje rešljivi. Vem, da si bom težko zagotovila službo s podobno plačo in pogoji, kot jih imam danes na Danskem. Vem, da se bom slej kot prej skregala s sosedom glede nepomembnih stvari. Vem, da bom začela pogrešati Dansko ter ugotovila, da veliko prijateljev sploh ne živi več v Sloveniji. In vem, da bom težko živela samo s kolesom ter med vikendi hodila na izlete brez avta. A bolj kot vse naštetu je pomembno to, da je Slovenija moj dom. V Sloveniji imam družino, prijatelje, znance ter vse najljubše skrite in manj skrite kotičke, kjer z veseljem preživljam proste trenutke. Problemi Slovenije so nenazadnje tudi moji problemi, in kdo jih bo pomagal reševati, če ne mladi. Svojega prvega otroka želim vzgajati v okolju, kjer sem odrasčala tudi sama in kjer se počutim najbolj varno in srečno. In ne glede na vse (minljive) probleme, bo to mesto vedno v Sloveniji. In prav zaradi korone vse kaže na to, da bom lahko pisma iz Danske pisala le še kakšno leto dni, nato pa odložila pero dopisnice ter pisala o lokalnih temah iz naše sončne obale.

Amerika ima veliko različnih obrazov. Ne razumite me napačno, ne mislim na pisano skupnost manjšin in narodnosti. Govorim o dejstvu, da lahko zgolj na območju New Yorka slišite približno 800 različnih jezikov. Tudi kočevsko nemščino, ki je jaz, v Sloveniji, nisem nikoli slišal. O teh stvareh čivkajo celo vrabci na strehah. Saj se tako reče, mar ne? V mislih imam ameriško krajino, ritem družbe, stil življenja. Preden sem se preselil v Ameriko - obljubil sem, da se bom od tukaj odselil, če na novembrskih volitvah zmagata Trump - sem pogosto prihajal čez lužo, a nikoli za dovolj dolgo, da bi to deželo popolnoma razumel. Zdi se mi, da sem zdaj na pravi poti. Najprej krajina. Nikoli nisem pomislil, da bi bila lahko Amerika lepa. Kako tudi bi, ko pa sem dolga leta živel v Italiji. Pa je. Med bivanjem in delom v New Yorku, sem veliko hodil v Hudson Valley, od koder sem se s težavo vračal na Upper West Side, kjer sem živel sedem let. Poleg tega, kdo se ne bi zaljubil v svetlobo Long Islanda, kjer je ustvarjal James Pollock in želel umreti Lou Reed v objemu Laurie Anderson? Nato sem se odselil v Washington D.C. in z vračanjem v New York imel vedno več težav. Manhattan je najbolj fascinantno mesto na svetu, a le od zunaj, ko ga gledaš iz Brooklyna ali New Jersey. Prav neverjetno je, da je človeštvu uspelo nametati skupaj toliko zgradb, ki nudijo tako nepredvidljive perspektive, da se je v obdobju, ko so bili ameriški filmi res dobri, tja preselila vsa filmska industrija. Vsa novodobna kitajska in ostala azijska mesta se lahko obrišejo pod nosom, če mislijo, da bodo kdaj dohitele to čudo. In vendar je mesto postalo drugačno, izgubilo je svoje tkivo, razlike med 1 in 99 odstotki so ogromne, ljudje so nevrotični in agresivni. Skratka, Manhattan je izgubil identiteto, s katero nas je vzgajal. Tega se ljudje ne zavedajo, dokler živijo na tem najbolj naseljenem otoku na svetu, ki mu grozi, da ga bo zalil ocean. Washington pa je bolj ameriški kot New York in je prvo veliko mesto ameriškega juga. Je najbolj oblastna vas na tem svetu. Za razliko od NY, ima DC odprto nebo, veliko prostora in časa, tako za klepet kot razmislek. Vanj se selijo ljudje, ki so veliko potovali in jim politična oblast prinaša nasmeh na obraz. Mesto leži v naročju ameriške zgodovine in revolucije, poseljeno pa je, tako pravijo, z vohuni, prostozidariji, lobisti, politiki in vojaki. Med njimi je veliko pametnih in pismenih ljudi. In zdaj, ko bi moral začeti pisati, mi urednik pravi, da sem predolg. Vam lahko zaupam, kako zelo uživam med mojim enomesečnim bivanjem na obali Delaware? Čista ludnica delavskega razreda sredi tropov. Tukajšnji ljudje se vozijo v razpadajočih avtomobilih, s tablicami LSD (LSD stoji za Lower Slower Delaware) - go figure!

Leta 1918 je bil v časopisu Edinost pod naslovom Naša Golgota objavljen zapis o noni Ani, v Vipavi rojeni gostilničarki v Trstu:

»Bilo je ob začetku vojne. Po mestu je vladalo med nevednim laškim občinstvom veliko razburjenje proti Slovincem, češ, da so oni zakrivali vojno. Neumnost takšne trditve je bila sicer gorostasna, ali ljudje so verjeli vendarle in bruhalo svojo jezo. Tedaj je šla gostilničarka Ana Peganova v svojo mesnico v ulici Sette Fontane št. 2. Mesarica jo je začela izzivati in zasramovati, da so ščavi krivi, da je prišlo do vojne. Peganova je odvrnila: 'Tem bolje, sedaj dobi Avstro-Ogrska še Srbijo in tako bo v Avstriji še več Slovanov!' To je mesarico še bolj razkačilo, šla je za njo na ulico kričaje, da je Peganova v mesnici vzklikala 'Živela Srbija!'«

Potem ko so jo ljudje na trgu skoraj ubili, so jo zaprli pri jezuitih in zadevo predali vojaškemu sodišču. Prva razprava je bila v Ljubljani, priče niso prišle. Druga razprava je bila v Trstu, in ko je že mislila, da je vse za njo, so jo ponovno obsodili na šest mesecev težke ječe v Gradcu. Ko je odslužila, so jo internirali na nižjeavstrijsko. Tam je zaradi telesnega in duševnega mučenja zbolela in po cesarski amnestiji odšla na Moravsko, kamor so prispeli tudi njeni trije majhni otroci (eden od njih je moj deda Leander), saj so doma stradali. Njen mož in njihov oče je bil vpoklican v vojsko. Po treh letih je dobila potni list in se vrnila v Vipavo, kjer je živela kot begunka.

V času fašizma je v njenem domu zraslo osem otrok in prav vsi so želeli drugam. Šli so po svetu, naš deda pa že pri sedemnajstih ilegalno čez mejo v Ljubljano. Ker je bil nadvse podoben svoji mami, so ga, ilegalca in aktivista OF, ujeli Nemci ter poslali v Dachau.

Naša nona Ana, kot piše v časopisu in kot so povedali njeni otroci in vnuki, je zaradi svoje pokončne drže in primorskega temperamenta preživela marsikaj. Čisto vsega pa seveda ne. Ker nihče prav zares ne ve, kaj vse je nona Ana izrekla laški mesarici, prav tako nihče ne ve, kaj vse je povedala novi komunistični oblasti, ki ni govorila treh jezikov, ki ni bila sposobna osebne zavezanosti načelom svobode, resnice in pravice. Spet se je našel nekdo, ki jo je takoj po vojni javno obtožil sodelovanja s fašisti. In verjetno je tudi njemu povedala, kar mu gre. Na policijski postaji v Sežani so rekli, da so jo izpustili. Domov ni nikoli prišla. Groba nima.

Naš deda, njen sin, je otrokom, ki so spraševali, kam je izginila nona Ana, razložil, da ima vojna rep, s katerim opleta, in prav ta rep jim je vzel nono. Tudi meni je bilo tako razloženo. Deda, ki je tudi po videzu spominjal na svojo mamo, je svojo družino obvaroval pred družinsko travmo, jo osvobodil sovraštva in maščevanja. Svoje otroke je usmeril k ustvarjalnosti in kulturi, in prav vsi, rojeni Ljubljančani, so se vrnili na Primorsko. Ne vem, če je poznal misel Alberta Einsteina – da slabi ljudje vrnejo z enako mero, močni oprostijo, inteligentni pa preprosto ignorirajo – jo je pa živel.

Pisec časopisnega članka iz leta 1918 konča svoj zapis o naši noni takole: »Vendar pa z nado, da iz tega trpljenja sinejo našemu narodu boljši dnevi in da se rane zacelijo in da doživi dneve osamosvojenja na svojih tleh, ko ne bo nikdar več možno vse to, kar je in kar še preživlja; a to ne toliko vsled vojne, kolikor vsled zlobe, sovražnikov, ki so hoteli porabiti to priliko za njega izkoreninjenje!«

Naša nona Ana je tista, zaradi katere sta se Pahor in Mattarella držala za roke. Njen spomin lahko počastiš edino tako, da jo poiščeš na obeh moriščih.

Tomaž Perovič

DAVID BRIAN DEVALLANCE

David (za kolege, znanke in prijatelje Dave) je večino svojega življenja preživel v ZDA. Redni univerzitetni študij je končal na državni univerzi v Pensilvaniji, doktorski študij na univerzi v Oregonu. Sedaj je izredni profesor na Fakulteti za matematiko, naravoslovje in informacijske tehnologije (FAMNIT) Univerze na Primorskem, kjer je tudi prorektor za internacionalizacijo. Poleg tega je vodja raziskovalne skupine Kompoziti iz obnovljivih materialov, na raziskovalnem inštitutu InnoRenew CoE in profesor na oddelku za znanost o lesu in tehnologiji na Univerzi v Zahodni Virginiji. Njegova strast pa ostaja raziskovanje lesa.

posebnih materialov, ki so »mešanica« odpadnega lesa in odpadne plastike. Uspeli so proizvesti posebne ploščice, ki imajo zelo dober spomin in so občutljive na dotik. Vgradijo jim male baterije, ki nas opozorijo, če se njihova lastnost spremenil, če se z njimi nekaj zgodi. Sam je rekel, da bi lahko na primer pod parket pri vходу v naše stanovanje vgradili ta material, ki bi nas opozoril vsakič, ko bi nanj nekdo stopil. Ker je material občutljiv in ima dober »spomin«, je s kolegi že v ZDA pomagal NASI pri izdelavi tipalk za robote, ki bi s pomočjo tega materiala lahko točno zaznale, kako močan ali rahel mora biti njihov prijem, denimo, pri popravilu satelitov v vesolju.

Zanimalo me je seveda, ali obstajajo v Sloveniji enaki pogoji za raziskovanje kot v ZDA. Povedal mi je, da ima pogoje za raziskave na Univerzi na Primorskem popolnoma primerljive s tistimi v ZDA. Velika razlika med sistemoma v obeh državah pa je v statusu, ki ga imajo profesorji pri

Njegov glavni predmet raziskovanja ostaja les. Sam pravi, da je v ZDA kar 90 odstotkov vseh enodružinskih hiš zgrajenih iz lesa. Seveda ne bi priporočal gradnje iz lesa na področjih, kjer poplavlja ali so orkani. Drugje pa so te hiše prijetne, stabilne in les, ki ga sedaj uporabljajo pri gradnji, lahko zdrži tudi do 200 let. Davova specializacija je tako imenovani kompozitni les. Mi bi mu rekli sestavljen, lepljen les. Za dober kompozitni les danes večinoma potrebujemo izjemno kvaliteten in drag les. Sam s svojimi kolegi skuša poiskati način, da bi kompozitni les lahko proizvajali tudi iz manj kakovostnega in zato cenejšega lesa. Pravi, da jim gre za sedaj kar dobro. Perspektivo pa vidi predvsem v raziskavah različnih vrst in kvalitet lesa, iz katerih lahko oblikujemo različne izdelke z visoko dodano vrednostjo.

Poleg tega je njegova usmeritev seveda v trajnostni razvoj. Že v ZDA je pričel z raziskavami

nas. Kot primer je navedel, da je kot univerzitetni predavatelj v ZDA imel zagotovljeno plačo samo za 9 mesecev, torej samo, ko je predaval. Ostale tri mesece je moral sam poiskati vire financiranja svojih raziskav in, če jih je pridobil, je imel plačo tudi tiste tri mesece, ko ni predaval. Poudarja, da je pritisk na profesorje torej precej večji in da so tudi zato zelo usmerjeni v raziskovalno delo. Podobno razliko opaža med študenti. V ZDA študentje plačujejo za svoj študij in zato pričakujejo od univerz in vsakega posameznega predavatelja, da naredi vse, da bo študij uspešen. Pravi tudi, da ameriški študentje ne ponavljajo

Izredni profesor dr. David DeVallance je prorektor za internacionalizacijo Univerze na Primorskem. Z Univerzo na Primorskem (UP) je začel sodelovati leta 2017, najprej kot gostujoči profesor, istega leta se je pridružil raziskovalni skupini v okviru raziskovalnega inštituta InnoRenew CoE, kjer je septembra 2018 postal vodja raziskovalne skupine Kompoziti iz obnovljivih materialov. Od januarja 2019 je tudi izredni profesor na UP FAMNIT, v okviru magistrskega študijskega programa Trajnostno grajeno okolje, v okviru katerega poučuje predmete Trajnostna gradnja, Kvantitativne metode odločanja, Materiali stanovanjskih objektov, Raziskovalni projekti in Trženje obnovljivih materialov. Z njim se je v Slovenijo preselila tudi njegova partnerka Liz Dickinson, ki je prav tako zaposlena na raziskovalnem inštitutu InnoRenew CoE, kot vodja projektov in lektorica. Dave je študiral na Državni univerzi v Pensilvaniji [7], magistrski in doktorski študij pa je končal na Državni univerzi v Oregonu. Ob akademski karieri je praktične izkušnje pridobival kot inženir v ameriškem podjetju PES Corporation, kjer se je posvečal predvsem raziskovanju nosilcev iz lesenih kompozitov, v podjetju TECO pa zatem kot raziskovalec, kjer je testiral in analiziral lesene izdelke. David je ob prevzemu novih raziskovalnih projektov in predavateljskega mesta na Univerzi na Primorskem ohranil svojo profesuro na oddelku Znanost o lesu in tehnologiji na Univerzi v Zahodni Virginiji. Njegova raziskovalna področja vključujejo razvoj bioloških kompozitnih materialov, predobdelavo biomase, neškodljivo vrednotenje materialov ter lepila in strukturne lastnosti križno lepljenih lesenih plošč.

Inštitut Center odličnosti InnoRenew CoE Raziskovalni inštitut InnoRenew CoE je bil ustanovljen leta 2017, z namenom izvajanja vrhunskih znanstvenih raziskav na področju uporabe obnovljivih materialov. V InnoRenew CoE se ukvarjajo z raziskovanjem obnovljivih materialov in trajnostne gradnje ter vpeljavo znanstvenih dosegov v industrijsko prakso. Pri tem se posebej posvečajo interdisciplinarnemu proučevanju lesa in njegove uporabe. Glavni partner raziskovalnega inštituta InnoRenew CoE je Univerza na Primorskem, njihova vizija pa je, da na področju interdisciplinarne znanosti, ki obravnava grajeno okolje, postanejo vodilna ustanova na svetu in zgled odličnosti za mednarodno raziskovanje ter sodelovanje z gospodarstvom.

izpitov. Opcija, da padejo na izpitu, ne obstaja.

Svoje raziskovalne projekte in seveda sodelovanje pri razvoju novih materialov so ponudili slovenskemu gospodarstvu, a zaenkrat pravih partnerjev še niso našli. Žal gre večina slovenskega lesa še vedno neobdelanega v izvoz. Misli, da bodo v prihodnje bolj uspešni, čeprav se lesna industrija po svetu zelo spreminja. Povedal je, da je še pred 20 leti bila Pensilvanija lesna

država. Predelava lesa in izdelava pohištva sta bili temelj gospodarstva. Sedaj pohištvene industrije tam praktično ni. Les, ki ga požagajo in predelajo v material za izdelavo pohištva, izvozijo na Kitajsko in od tam uvozijo narejeno pohištvo, ker je to vedno ceneje, kot če bi ga izdelali v ZDA.

Vprašal sem ga, ali se mu zdi kaj čudno, da na obali, ki ni ravno znana po bogatih gozdovih, raziskuje les. V odgovor se je samo nasmehnil

in dejal, da je do prvega bogatega gozda pol ure vožnje. In ker se v prostem času rad ukvarja s kolesarstvom in predvsem kajakaštvom na divjih vodah, je z življenjem na obali še kako zadovoljen. Dve uri vožnje do prvih divjih vod ni za njega nič posebnega. Zjutraj si na divjih vodah, popoldne pa se že kopaš v morju. Izjemna kvaliteta življenja, dobri pogoji za raziskovanje. David prav, da ne vidi razloga na svetu, da ne bi ostal v Sloveniji in živel polno zasebno in profesionalno življenje.

Renault ZDAJ

Do **6.000 € popusta** za vozila iz zaloge*

0% obrestna mera**

Odlog plačevanja do **4 mesece*****

*Pri pooblaščenem prodajalcu Renault preverite vozila iz zaloge in z Renault financiranjem izkoristite do 6.000 € popusta. Popusti se razlikujejo glede na model. Posamezni koncesionar lahko odobri tudi dodaten popust. **Velja ob nakupu preko Renault Financiranja. Stranka je do promocijske obrestne mere upravičena v primeru minimalne financirane vrednosti 3.900 € in trajanjem od 12 do 48 mesecev. Maksimalna financirana vrednost je omejena glede na model vozila. ***Odlog pričetka plačevanja mesečnih obrokov do 120 dni je omogočen v primeru nakupa avtomobila prek Renault financiranja z minimalnim 20% pologom in v primeru ustrezne bonitete stranke. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na renault.si. Slika je simbolična. Renault Nissan Slovenija d.o.o., Dunajska 22, 1000 Ljubljana. Poraba pri mešanem ciklu 4,1–7,3 l/100 km. Emisije CO₂: 109–158 g/km. Emisijska stopnja: EURO 6D+. Vrednosti meritev porabe in emisij ustrezajo novemu standardu meritev WLTP. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

Renault priporoča **Castrol**

Trgo ABC PE KOPER, Istrska cesta 12,
Breda Prodani, 041 607 812 David Bartolič, 051 306 770 Lorena Černeka, 031 374 791

renault.si

Rok Dekort

RESTAVRACIJA ZEPHYR

Le streljaj od sečoveljske meje, v smeri hrvaških Buj, se nahajata hotel in restavracija Zephyr. Za obisk velike rdeče stavbe v središču Plovanije je več razlogov, a sam sem se, kot ponavadi, lotil dela, ki se ukvarja s hrano.

Moja glavna vodička skozi izjemen jedilnik restavracije je bila glavna kuharica Julka, ki v Zephyru kuha že 30 let. Svoje izkušnje je pred kratkim tudi dokazala na istrski špargljadi, kjer je osvojila prvo mesto. Leto si je prislužila z domačimi istrskimi pljukanci s šparglji in kozicami, poklonoma zemlji in morju, ki sta prisotna v istrski kulinariki.

Jedilnik restavracije je na prvi pogled precej kratek, a naj vas to ne zavede. Za začetek, kot hladno predjed, priporoča eno od treh ribjih jedi - hobotnico v solati, slane inčune ali pa ribjo pašteto. Neodločnim postrežejo tudi tris teh jedi. Za ljubitelje klasične hrane pa ponujajo tudi škampov koktajl. Zraven vam postrežejo sveže pečen domači kruh, oljčno olje in, če želite, sir ali

istrski pršut lokalnih pridelovalcev.

K Julki hodijo gostje od blizu in daleč, znane in manj znane osebnosti, predvsem na njene rižote z rakci, morskimi sadeži oziroma s sestavinami, ki so v tistem letnem času na voljo.

Na rižoto in testenine boste verjetno čakali kako minuto več kot kje drugje, a to le zato, ker jo za vsakega gosta pripravi svežo, od začetka do konca.

Večino hrane, ki je dnevno na voljo, na uradnem jedilniku ne najdemo, saj zagovarjajo sezonske in

sveže sestavine. Decembra na primer ne boste dobili špargljev in nekaterih rib. V Zephyru so ponosni na svojo a la carte ponudbo. Zato vsakič povprašajte natakar-ja, katero specialiteto vam lahko pripravi njihova glavna kuharica.

Če ste se pripravljani naročiti kak dan prej, lahko jedilnik prilagodite svojim željam. Z veseljem vam pripravijo brancina v soli, hobotnico pod črepnjo, grdobino v pečici ali kos mesa, ki potrebuje kakšen dan priprave, da postane mehak in sočen.

A jedilnik, ki ga vsako leto nekoliko posodobijo,

ponuja odlične glavne jedi tudi za mimoidočega, ki ni rezerviral mize in jedi nekaj dni vnaprej. Od orade in brancina na razne načine, do škampov iz Jadranskega morja. Tudi školjke, kot so Jakobove pokrovače, vongole, dagnje v pečici ali na buzaro, so del njihovega bogatega nabora.

Za ljubitelje mesa pa ponujajo biftek z gobami ali tartufi, ročno narejen tatarski biftek in izjemno cen-jeni Chateaubriand. Za manj pustolovske pa se na jedilniku skriva tudi cordon bleu.

Ob hrani ne bo manjkalo niti pijače, saj so dobro založeni z vini in žganimi pijačami.

Po končanem obedu pa se seveda prileže tudi kaj sladkega. Tudi tu ne boste čutili pomanjkanja. Od palačink, tiramisuja, do dnevne sladice.

Zephyr poleg odlične istrske hrane ponuja tudi obilo drugih aktivnosti in je zaradi svoje pozicije idealna začetna točka za izlete v naravo, obisk plaže ali pa ogled znamenitih umetniških in srednjeveških mest v bližini.

Če se nahajate v okolici Buj, jih le obiščite, poskusite njihove rižote ali, če pridete ob pravem letnem času, nagrajene pljukance z divjimi beluši in pogledajte, kaj vse vam še ponuja njihovo prijazno osebje.

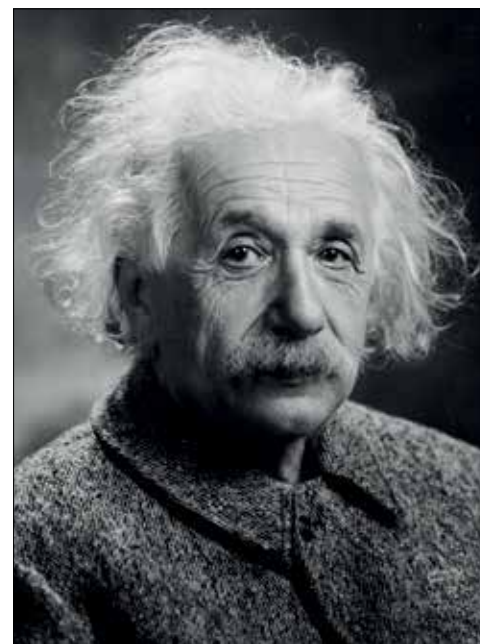

PREVERJAMO URBANE MITE

Moj otrok bo Einstein današnjega časa!

Ker smo v karanteni bili vsi doma in preživeli več časa drug z drugimi, se mnogi radi pošalijo, da bomo zaradi koronavirusa čez par mesecev doživeli pravi »baby boom«. In zakaj pa ne? Vsako rojstvo predstavlja srečen dogodek, ki na svet prinese še eno bitje, ki bo za nami ustvarjalo prihodnost in spreminjalo svet. Vemo, da se med mladimi starši pojavlja neke vrste tekmovalnost, kateri otrok prej shodi, spregovori, koliko tujih jezikov zna že pri dveh letih, s katerimi športi se ukvarja in kako uspešen je pri tem. Vsak bi rad imel doma majhnega Einsteina, ki bi bil staršem in notom v ponos. Kaj pa lahko za to storite sami? Ali je res, da poslušanje klasične glasbe v nosečnosti in tudi kasneje zvišuje IQ otroka? Pa pogledjmo.

V marsikateri reviji, članku ali knjigi lahko preberemo, da če ženska v nosečnosti posluša klasično glasbo, bo njen dojenček zagotovo bolj inteligenčen, nadarjen za matematiko, umirjen, močnejši in bo hitreje razvil govor. Leta 1993 so objavili raziskavo, da poslušanje predvsem Mozartovih skladb pozitivno vpliva na še nerojenega otroka. Takrat je to povzročilo pravi preobrat, prodajati so začeli zgoščenke, namenjene nosečnicam, na katerih je bila posneta izključno Mozartova glasba. Kasneje so to trditev ovrgli. Zapisali so tudi, da če pa bodoča mamica rada vrti punk, bo otrok agresiven, rojen pred rokom in bo celo počasnejši v razvoju v samostojnega malčka. Vendar pa uradno še nobena od teh raziskav ni bila potrjena, saj na vsako nosečnost vpliva toliko različnih dejavnikov, da je nemogoče zaključiti, da je bila

npr. prav klasična glasba tista, ki je tako ključno vplivala na npr. hiter razvoj govora pri dojenčku. Tudi danes na tržišču obstajajo različne slušalke, preko katerih lahko nosečnica otroku v maternici predvaja glasbo.

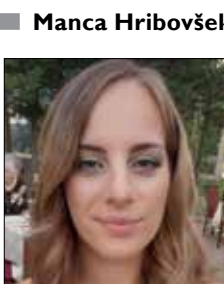
Kar zagotovo vemo, je to, da dogajanje zunanje okolice dojenček bolj intenzivno spremlja od 16. tedna nosečnosti naprej, ko se mu razvije sluhovod. Plodovnica odlično prevaja zvok in otrok že v maternici sliši glasove iz zunanjega sveta, prepozna mamin in očetov glas ter se na

zvoke različno odziva.

Zanimivo je tudi to, da se glasbe in pravljic, ki mu jih predvajamo oz. beremo v nosečnosti, otrok spominja in prepozna še 4 mesece po porodu. Pri 26. tednih nosečnosti se plodu ob poslušanju glasbe pospeši srčni utrip, pri 33. tednih pa zna že dihati po ritmu.

Vsi starši si za svojega otroka želijo samo najboljše. Na nosečnost vpliva toliko dejavnikov, da je trditev, da klasična glasba vpliva na inteligenco nerojenega otroka, nemogoče potrditi ali zavreči. Še prijazen nasvet: Otroka, ki raste v trebuščku, ne zanima, kdo je Mozart in koliko bo njegov inteligenčni kvocient, ko odraste. Zanima pa ga, kdo sta njegova mama in oče. Zato dragi bodoči starši, čim več govorite, pojte, berite pravljice, predvsem pa imejte se radi. Otroka bo najbolj pomiril in hkrati razveselil prav vaš glas in vaše petje. Nosečnice pa poskrbite za dovolj tekočine, zdravo se prehranjujte, telovadite, spite, smejte se ... Počnite to, kar vas veseli. In če je to obisk rock koncerta: pa naj bo! Vaš otrok zaradi tega ne bo nič manj inteligenčen.

Manca Hribovšek

Rok Dekorti

NAKALDA

Za tokratno številko sem se ponovno vrnil skoraj na domače dvorišče, v Šmarje nad Koprom. Poleg prekrasnega glavnega trga pred cerkvijo in kar nekaj priznanih vinarjev ter oljkarjev, imajo Šmarje tudi veliko število kuharjev in kuharic, ki istrske dobrote prenašajo iz roda v rod.

Gospa Gracijela mi je pokazala, kako se pripravi, mogoče ne tako znano, a zelo značilno istrsko jed, nakaldo.

“Nakldo”, kot ji rečejo v Šmarjah, pripravljajo predvsem v času Velike noči oziroma okoli prvega maja, ko je njena glavna začimba mačesna, nam bolj znana kot divji šetraj, najbolj okusna.

Divji šetraj (*Saturea hortensis*) je sicer na voljo vso leto, a če ga nabiramo v poletnih mesecih, moramo močno prilagoditi količino, saj ima zaradi pomanjkanja vode intenzivnejšo aromo.

V veliko posodo za začetek naribamo sir. Najbolj primerni so parmezan, zorjen ovčji sir ali zbrinc. Naslednja sestavina so krušne drobtine. Če nakaldo pripravljamo okoli velikonočnih praznikov, lahko krušne drobtine nadomestimo z drobtinami iz pince. To jed prinese še bogatejši okus. Žal pince ni bilo, zato smo se morali zadovoljiti s suhim kruhom.

Nadaljujemo z maslom, če pa želite, da je recept še bolj avtohton, uporabite svinjsko mast. Sledijo rozine, sladkor, ščepljivi soli in šetraj. Gospa Gracijela je vse sestavine z roko hitro premešala in začela dodajati jajca. Jajca je dodajala postopoma, dokler ni masa, ko jo je stisnila v pesti, obdržala obliko.

Medtem, ko je iz mase oblikovala nakalde, sva se pogovarjala predvsem o hrani, saj gospa

Gracijela, tako kot jaz, rada kuha. In ne samo istrske jedi, pripravlja tudi tipične neapeljske sladice, piškote, pa zrezke po lovsko, v katere ravno tako doda mačesno.

Testo je oblikovala v svaljke, ko pa se je pladenj napolnil, je dala na ogenj velik lonec vode. V vrelo vodo je dodala jušno osnovo. Praviloma se kuhajo v bistri zelenjavni ali piščančji juhi, a ker ima dan samo 24 ur, je tudi tovrstna bližnjica opravičljiva. Nakalde so pripravljene, ko priplavajo na površino. S penovko jih odcedimo in postavimo na ogret krožnik.

Najboljše so tople, a jih lahko skuhane brez težav spravimo v zamrzovalnik in jih po potrebi le rahlo pogrejemo.

Za lažjo predstavo:

- 500 g trdega sira (parmezan, zbrinc, ...),
- 500 g krušnih drobtin,
- 100 g sladkorja,
- 200 g masla ali svinjske masti,
- 200 g rozin,
- pest divjega šetrja,
- čajna žlica soli ter
- 11 jajc (oziroma po potrebi).

Za konec moram še dodati, da se načini priprave te zanimive jedi razlikujejo od vasi do vasi in od gospodinje do gospodinje. Nekje uporabijo več kruha in manj sladkorja, dodajo slanino, nekje izpustijo rozine, nekateri pa jed spremenijo v sladico, saj jo na koncu povaljajo v čokoladi. Sam si ne bom drznil odločati, katera je prava, a redke kuharske knjige, ki opisujejo to jed potrdijo, da je šmarska nakalda tista, ki je zelo blizu izvirnemu receptu.

Klara Beltram

POKUKAJMO V KUHINJO ZNANIH OBRAZOV

Erter Pust

Z veseljem nam je zaupala svojo specialiteto:

Vongole z linguinami »na belo«

Sestavine:

- 1 kg vongol
- 1.5 dl olivnega olja
- 1.5 dl suhega belega vina
- 4 – 5 strokov česna
- 3 vejice peteršilja
- poper
- sol
- sveži feferon

Priprava vongol: t. i. špurgiranje vongol. Najprej s krtačko temeljito zdrsamo cele zaprte vongole. Potem jih za 3 ure potopimo v hladno slano vodo. V tem času se vongole odprejo in spustijo morebitne ostanke mivke. Vso vodo odlijemo. Očiščene vongole v praznem loncu z dvema celima vejicama peteršilja in dvema strokoma česna zakuhamo in počakamo, da se odprejo. Vongole, ki se ne odprejo, izločimo. Vodo, ki so jo vongole spustile na dnu, precedimo skozi belo gazo, ker jo bomo uporabili pri pripravi bele buzare. Polovico vongol izpraznimo in polovico pustimo celih za lepši izgled končne jedi.

Priprava bele buzare iz vongol: Na oljčnem olju popražimo drobno sesekljan česen in peteršilj. Vongole dodamo v posodo, zalijemo z vinom in nadaljujemo kuhanje na srednjem ognju nekaj minut, dokler vino popolnoma ne izhlapi. Pokrijemo s pokrovom in kuhamo še nekaj minut.

Priprava linguin: Testenine odcedimo tri minute pred končnim časom priprave in pri tem prihranimo 100 ml vode. Testenine stresemo v ponev s školjkami in zalijemo s prihranjeno vodo in vodo iz bele buzare, ki smo jo odcedili pri pripravi vongol. Na srednje močnem ognju z neprestanim mešanjem kuhamo testenine, dokler ne vpijejo vseh sokov školjk.

Po želji na koncu dodamo peteršilj in sveži nasekljan feferon.

Erter, hvala za recept! Verjamem, da bo ta jed za si oblizniti prste.

Dragi bralci, sedaj pa ste vi na vrsti. Pa dober tek!

Sašo Mejak

VRT V AVGUSTU

Na vrata nam je potrkal avgust, mesec ki je lahko zelo pester. Po ne preveč prepričljivem juliju, s temperaturami ki niso dosegale ekstremov, nam lahko avgust postreže s presenečenji. V zelenjavnem vrtu smo zaposleni z obiranjem plodov. Z rednim obiranjem bučk in kumar pospešimo tvorbo novih cvetov in s tem tudi novih plodov. Bogato nas obdarjajo paprike, feferoni, melancane, melone, lubenice in paradižniki. Paradižniki vsebujejo največ koristnih snovi ko so intenzivno rdeči. Obiramo jih po potrebi in po zrelosti. Za solato uporabljamo »mezzocolor«, za kuhanje šalše pa rabimo dobro zrele, saj se s kuhanjem koristnost močnega antioksidanta likopena še povečuje.

V avgustu sadimo tudi sadike cvetače in brokolija s krajšo rastno dobo, da bomo imeli jeseni dober pridelek. Konec avgusta lahko posadimo tudi kitajsko zelje. Solato lahko tudi sejemo. Do sredine avgusta posadimo še sadike endivije in rdečega radiča. Špinačo, ki jo bomo posejali v avgustu, bomo lahko obirali še letos.

Začnemo tudi s setvijo motovilca in čebule Majski srebrnjak. Rastline iz semena ne gredo toliko v seme, kot tiste iz čebulčkov.

V **zeliščnem vrtu** nas čaka veliko dela. Nabrane rastline pripravimo na sušenje, jih namakamo ali pa na drugačen način konzerviramo, da jih bomo imeli dovolj v zimskem času. Nabiranje rastlin je zelo pomemben dejavnik. Pozorni moramo biti, da rastline nabiramo v zgodnjih jutranjih urah, ko se posuši rosa. Pomembno je tudi, da nabiramo samo zdrave rastline in preden jih vežemo v šope za sušenje, dobro pregledamo, da nabereimo samo prvorazredni material. Čas je primeren za nabiranje origana, timijana, mete, »erba luigia« ognjiča, rmana in slezenovca. Vse te, ob primernem konzerviranju, uporabimo v zimskem času.

V **sadnem vrtu** je avgust obdobje, ko obiramo hruške, breskve, zgodnja jabolka in slive.

Opravimo tudi rez bohotivk ali vodenih poganjkov in rez koščičarjev (češnja, marelica, višnja). V avgustu je tudi najbolj primeren čas

za obrezovanje orehov, ker se rane dosti bolje celijo kot spomladi. Pri obrezovanju oreha je treba paziti, da rane namažemo s cepilno smolo, ker je zelo občutljiv na bolezni.

Okrasni vrt nas v avgustu obdarja z obilico cvetja. Enoletnice, ki imamo posajene v gredicah ali koritih, nam dajejo precej cvetja. Pomembno je, da jim odstranimo odcvetele cvetove, da lahko nastavi nove in da ne pozabimo na dognjevanje. Pri vrtnicah poskrbimo za odstranitev vseh odcvetelih cvetov, nenehno pa je treba opazovati, da jih ne napadejo uši in bolezni. Pred zimskim obdobjem poskrbimo še za obrezovanje igličastih živih mej in opravimo zasaditev, če se nam je kje kakšna sadika posušila.

Pri **travnih površinah** poskrbimo, da kosimo višje, lahko pa kosimo večkrat in preprečimo, da bi travna površina trpela. Pomembno je, da smo pazljivi z namakanjem, da natančno ocenimo potrebe naše površine. Konec meseca pa lahko po potrebi opravimo tudi regeneracijo na določenih delih travnikov.

RADIO CAPRIS POSTAVIL NOV MEJNIK

Radio Capris je že leta daleč najbolj poslušan radio v Obalno-kraški regiji, v letošnji pomladi pa je po raziskavah, ki jih za Mediapool izvajajo pri agenciji Ninamedia, v starostni skupini od 10 do 70 let prvič postal tudi najbolj poslušana radijska postaja na Primorskem.

Rekordnih rezultatov poslušnosti, ki jih naša radijska postaja beleži v zadnjih mesecih, smo seveda zelo veseli. Gre za nekakšen mejnik za naš radio, sploh v luči dejstva, da naša radijska postaja z običajnim signalom dobro pokrije zgolj južni del Primorske. Zelo smo veseli, da nas očitno radi spremljajo tudi v ostalih primorskih občinah, čeravno preko interneta, je zadovoljen Mitja Čehovin, odgovorni urednik radia.

Radiu Capris je po podatkih Ninamedie vsak dan zvestih že 34.000 poslušalcev, tedensko pa Caprisov program spremlja tudi do 70.000 poslušalcev. Takega rezultata Radio Capris ni imel nikoli v svoji zgodovini. "Navedeni podatki le še potrjujejo, da je pot, ki smo si jo začrtali pred dvema letoma, prava. Preplet zabavnih in kakovostnih informativnih vsebin po meri lokalnega prebivalstva ter osebni stik s poslušalci je tisto, kar Capris ločuje od drugih medijev. Ponosni smo, da nas lokalno prebivalstvo prepozna kot najbolj zaupanja vrednega dnevnega sopotnika - tako doma kot v službi ali pač na plaži," dodaja Čehovin.

Kot pravi, so minuli meseci korenito spremenili tudi njihovo delo. "Že takoj ob razglasitvi epidemije smo se aktivno usmerili predvsem v obveščanje javnosti, okrepili smo delež informativnih vsebin, velik del radijskega

Caprisovi koncerti so trenutno v mirovanju, a ekipa že zdaj veliki dogodek v Kopru napoveduje za naslednje leto.

programa pa so sodelavci oddajali od doma. Rekorde smo sicer zabeležili tudi na spletu. Skoraj dva meseca smo poslušalcem vsak večer pripravljali zanimive vsebine, posamezni video prenos si je ogledalo tudi do 30.000 različnih ljudi. Bili smo tudi eni prvih, ki smo pričeli s t.i. "koncerti s kavča," pravi Čehovin.

Koncertni radijski dogodki bodo nekaj časa v mirovanju. Tradicionalni Caprisov koncert, ki bi

se moral zgoditi v sredini junija, je bil odpovedan, a vseeno je v načrtu kar nekaj velikih presenečenj:

"Caprisovo poletje je prineslo nekaj manjših aktivnosti na terenu, z mislimi pa smo tudi že v naslednjem letu. Upamo, da bo takrat mogoče izpeljati dogodek, ki je bil predviden za letošnji junij. Gre za prav poseben glasbeni projekt, ki bi te dni zagotovo odmeval, ne samo na Obali, ampak še veliko širše," pravi urednik.

Zelo pa odmeva tudi projekt "Skupaj - mi in vi" - projekt brezplačne podpore manjšim lokalnim podjetnikom, ki traja že od začetka maja in je bil zaradi izjemnega odziva podaljšan v poletje. V radijskem programu je bilo predstavljanih že preko 60 manjših podjetij, ki so se zaradi "korona krize" znašla v stiski, čez poletje pa jih bo brezplačni programski čas dobilo še (najmanj) enkrat toliko. Projekt je izredno dobro sprejet tudi med poslušalci, kar se odraža tudi v vse večjem povpraševanju po izdelkih in storitvah, ki so predstavljeni v sklopu radijskega projekta "Skupaj - mi in vi".

Radio Capris je svoj program začel oddajati 24. decembra 1993 v prostorih nogometnega kluba Šmarje. Radijske začetke je sooblikovalo približno 40 stalnih in honorarnih sodelavcev, dva od njih program ustvarjata še danes. V radijski ekipi je danes 14 sodelavcev, radijski program pa Capris oddaja na 7 različnih frekvencah.

Moderatorji Radia Capris - Žiga Rustja, Klara Beltram, Manca Hribovšek, Suzana Srdić in Nejo Špeh

SVEŽE, DOMAČE, LOKALNO!

FRESCO, NOSTRANO, LOCALE!

Branko Lončar

VPIS V ZEMLJIŠKO KNJIGO

Mogoče se ne sliši pomembno, pa vendar je izjemnega pomena. Lastnik nepremičnine postanete šele z vpisom v zemljiško knjigo. Naša nepremičninska družba vsem strankam organizira vpis nepremičnine v zemljiško knjigo, saj se le tako lahko izognete kasnejšim zapletom.

Zakaj je vpis v zemljiško knjigo pomemben?

Kot rečeno, šele z vpisom nepremičnine v zemljiško knjigo postanete lastnik nepremičnine. S tem, ko to uredite, si prihranite marsikatero nevšečnost, ki utegne nastati pri kasnejši prodaji nepremičnine ali pri dedovanju ter pridobivanju hipotekarnega kredita. V zemljiško knjigo je potrebno vpisati zemljiške parcele, objekte in njihove posamezne dele, podatke o nepremičnini in stvarne pravice nepremičnine. Stvarne pravice so lastninske pravice, hipoteke, služnosti, stavbna pravica in zemljiški dolg. Vpisane pa so tudi obligacijske pravice, kot so zakupna in najemna pravica, predkupna pravica, prepoved obremenitve in odtujitve ter

pravica uporabe javnega dobra.

Kdo poskrbi za vpis?

V prvi vrsti lahko za vpis v zemljiško knjigo poskrbite sami. V kolikor nakup nepremičnine opravite preko naše družbe, za vaš vpis poskrbimo mi. Lahko pa zemljiškoknjižne predloge vložite sami, preko spletnega portala eSodstvo.

Kaj potrebujete za vpis?

Potrebujete prodajno pogodbo (darilno, menjalno...) oziroma listino, na katerem je notarsko overjen podpis prejšnjega lastnika nepremičnine. Ko podate predlog, morate plačati tudi sodno takso.

Koliko traja celoten postopek?

Povprečni postopek traja do pravnomočnosti sklepa približno mesec dni.

V naši posredniški družbi opravljamo celovite nepremičninske posle, zato vam dobre volje svetujemo tudi pri vpisu v zemljiško knjigo.

Obala nepremičnine d.o.o.
Obala 16,
6320 Portorož
Tel 05 674 10 30
Mob 041 35 22 00
info@obala-nepremicnine.si

Načrtujete prodajo svoje nepremičnine?
HITRO, STROKOVNO IN ZANESLJIVO.

Obala 16, 6320 Portorož
T: 041 35 22 00

info@obala-nepremicnine.si
www.obala-nepremicnine.si

ZDRAVSTVENI DOM IZOLA **CASA DELLA SANITÀ ISOLA**

POZIV
Spoštovani pacienti,

s ciljem preprečevanja širjenja okužbe in ustrezne obravnave občanov in obiskovalcev Občine Izola,

Vas vljudo naprošamo, da ne hodite nenajavljeni v Zdravstveni dom Izola.

Predhodno, pokličite svojega lečečega zdravnika ali nadomestnega zdravnika oziroma ambulantno nujne medicinske pomoči in se naročite na pregled.

Hvala za razumevanje, Zdravstveni dom Izola, Oktobrske revolucije 11, 6310 Izola, tel: 05/6635050; fax: 05/6635051

GEODETSKE STORITVE d.o.o. PORTOROŽ

VBS d.o.o. Portorož
Obala 125, 6320 Portorož
tel.: 05/677-85-80
GSM: 031/637-176
e-mail: bogdan@vbs.si

KDAJ ZBOLJO PLJUČA

Poletje ni letni čas pljuč. Toda zaradi situacije z virusom Covid-19, želim predstaviti vsaj del naturopatskega pogleda na delovanje pljuč. Bralcem pa prepuščam razmišljanje o tem, koliko so pljuča sama in simptomi Covid-19 povezani s tem, kako naši organizmi reagirajo v situaciji, ki jo vsi mi, kot kolektivna zavest, doživljamo v tem letu. Pljuča so organ, preko katerega smo nenehno v neposrednem stiku z našo okolico, saj nas z njo povezuje vsak naš vdih. So organ poguma, kreativnosti in sprememb ter tudi edini notranji organ, katerega delovanje lahko do neke mere nadzorujemo. Tako kot vsa naša tkiva in organi, se tudi pljuča odzivajo na določena čustvena stanja in na naše reakcije, ki so odvisne od mnogih dejavnikov, nenazadnje tudi od psihofizične konstitucije posameznika. Žalost, potrnost in depresija so čustva, ki jih najpogosteje pripisujemo pljučem, vendar nanje vpliva tudi nesposobnost, da bi opuščali preteklost, da bi pustili stvarjem oditi, naše obsesije in tudi strah. Ko nas je strah, zadržujemo dihanje. Kadar smo v stresu, je naše dihanje hitro in plitko in zaradi izpostavljenosti mnogim izvorom stresa je pri večini takšno dihanje že kronično. V antropozofski medicini so pljuča tudi organ Zemlje in našega fizičnega telesa. Narekujejo našo potrebo po povezavi z Zemljo, pa tudi občutek lakote.

Poglejmo še kako potekajo procesi v pljučih z vidika Nove germanske medicine. Pljuča sestavljajo različna tkiva. Pljučni mešički ali alveoli, kjer pride do izmenjave kisika in ogljikovega dioksida, se po omenjeni teoriji "aktivirajo", ko doživljamo strah pred smrtjo, ali če se bojimo, da bo umrla nam draga oseba. Ko doživljamo takšne vrste strah, se funkcija pljučnih mešičkov poveča z namenom, da bi pridobil organizem čim več kisika. Tega običajno ne občutimo in v takšnem stanju lahko celo boljše dihamo. Bolj intenziven kot je strah in dlje kot ga doživljamo, močnejša bo reakcija tkiva, več kisika bo telo potrebovalo in bo za to potrebnega tudi več tkiva. Zato lahko pride v pljučih do nastanka nodulov in tumorjev. Tkivo v

bronhiolih se aktivira, ko doživljamo strah pred smrtjo zaradi zadušitve ali če imamo občutek, da nam primanjkuje zraka (lahko tudi simbolično, ko nas nekdo ali neka situacija duši ali ko nam nekaj onemogoča pravilno dihanje). Ko smo v takšni situaciji, se v bronhiolih proizvaja veliko tekočine (eksudata) in če je intenzivnost doživljanja strahu velika, lahko dihanje postane oteženo. V obeh primerih se kasneje pojavi tudi suhi kašelj. Če se oseba, ki doživlja takšne strahove hkrati nahaja v tujem okolju, v katerem se ne počuti dobro, kot je na primer bolnišnica ali dom za ostarele, če je zaradi drugih razlogov osamljena ali v strahu za svoje življenje, se temu pojavu pridruži še splošno zadrževanje vode v telesu, ki ga povzroči aktivacija ledvičnih cevčic, kar celotno situacijo dodatno poslabša.

Nihče od nas ni imun na vsakodnevno poročanje medijev o virusu Covid-19, ki je pogosto zastrašujoče. Dramatični naslovi in slabe novice namreč pritegnejo pozornost in prodajajo. Toda žal, pogosto tudi zavajajo in močno širijo strah in paniko med ljudmi. Če teorija Nove germanske medicine drži (in praksa jo večinoma potrjuje), je glede na zgoraj zapisano jasno, da takšno ravnanje z vidika zdravja pljuč ni dobro. Še posebej ne za tiste, ki so že po naravi bolj zaskrbljeni in prestrašeni.

Pojavu se ne moremo izogniti, niti mu ubežati in na nek način se je potrebno odgovorno spoprijeti s tem nepovabljenim "obiskovalcem". Jasno je, da se z njim najboljše soočimo z močnim imunskim sistemom in krepkim duhovnim zdravjem. Pljuča so po tradicionalni kitajski medicini nenazadnje povezana tudi z debelim črevesom, kjer domuje imunski sistem.

Strah, zmeda, panika in nerazsodnost stanje poslabšajo in lahko celo povzročijo nastanek pljučnih težav, ki jih sicer ne bi imeli. Bodimo previdni, vendar razsodni in kritični. Pogumno živimo življenje, kot ga imamo, saj drugega nimamo. Živimo v sedanjosti in skušajmo izpustiti ter opustiti škodljive situacije iz preteklosti ter se tako osvobodimo in postanimo pozitivna sprememba.

Romina Salvi
naturopatinja
Naturopatski center
Aureus
Hotel Laguna Strunjan
www.naturopatija.si
naturopatski.center@gmail.com
gsm: 040 371190

Vse informacije v besedilu so zgolj informativnega značaja in niso namenjene kot nadomestilo za nasvete osebnega zdravnika ali drugega zdravstvenega oseba, prav tako ne morejo biti nadomestilo za ustrezno zdravstveno pomoč, zdravniško diagnozo ali zdravniški nasvet, saj niso izrecno potrjene s strani zdravstvenih organov in zato zanje ne moremo prevzemati odgovornosti.

KOLEKTOR Gradbeništvo

GRADIMO NAŠO PRIHODNOST
Eno najbolj inovativnih in sodobnih gradbenih podjetij v Sloveniji.

GRADIMO VAŠ UGLED
Z operativno odločnostjo zagotavljam kakovostno izvedbo in nadpovprečno učinkovitost gradbenih del vseh vrst.

SIMBOL KAKOVOSTI
Na predanih zaposlenih sloni naša največja konkurenčna prednost.

www.kolektorgradbenistvo.si
gradbenistvo@kolektor.com

ALEJA - PREVOZ OSEB - NON STOP 24UR

TAXI ŠTEFAN

051 303 100

E-mail: info@prevozi-portoroz.si

+386 51 303 101

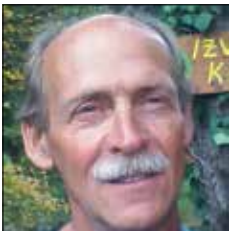

Sabrina Simonovich,
prof. športne vzgoje,
www.sabrinafit.eu

STRES LAHKO OBVLADAMO

Stres je psihofizični odziv organizma na različne naloge, kognitivne, emotivne in družbene narave, ki jih oseba zaznava kot pretirane. Ko je stres konstanten, lahko govorimo o kroničnem stresu in takrat na nas pusti posledice. Ponavadi se najprej pojavijo razni simptomi – signali organizma, ki nam sporoča, da nekaj ni v redu, da moramo nekaj spremeniti. Tu ne gre samo za glavobol ali otrdelost v ramenih in vratu, na kar najpogosteje pomislimo. Gre za celo paleto raznovrstnih simptomov, ki lahko zavajajoče kažejo na neko bolezen, ki je v resnici (še) ni. Ti simptomi se lahko tudi spreminjajo, saj ima naš organizem skoraj nešteto možnosti, da nam pošilja signal o prevelikem stresu in če na enega ne odreagiramo, pošlje drugega. Žal jih pogosto tudi prezremo in z istim vedenjem nadaljujemo, kar lahko privede do resnejših težav ali bolezni. Bistvenega pomena je, poleg tega, da simptome jemljemo resno, predvsem, da se trudimo, da do njih niti ne pride. Nismo vsemogočni in prav je, da se tega zavedamo, da poznamo sami sebe in kje so naše meje, koliko zmoremo in kdaj je za nas nečesa preveč. Dobro je poskrbeti za zadosten in kakovosten spanec in zdravo prehrano, saj če organizem dobi vsa potrebna hranila in dovolj časa za regeneracijo, večino stresa sam predela. Ker pa ne gre le za fizični nivo nabiranja stresa, pač pa tudi za umski, je zelo dobro poskrbeti za čas, kjer lahko pustimo možgane neobremenjene, kjer ne usmerjamo misli na nekaj konkretnega, ampak jih pustimo “plavati” v svojem toku. Odlična izbira sta meditacija ali ciklična športna aktivnost,

ki ne zahteva veliko umske vključenosti, kot hitra hoja, tek ali plavanje. Tako si možgani odpočijejo, hkrati pa poskrbimo za telesno aktivnost. Fizične aktivnosti so prav tako odličen način za sproščanje, predvsem tiste, ki vključujejo tudi umsko sprostitev, kakor na primer joga. Ne pozabimo tudi, da včasih potrebujemo celodnevni oddih, počitek od obveznosti in obremenitev, čas, ki ga namenimo tistemu, kar nas veseli in izpolnjuje. Telo pa vam bo neizmerno hvaležno, če mu boste privoščili masažo, ki spodbuja limfni obtok, pripomore k izboljšanju preskrbe s hranljivimi snovmi in kisikom, s tem pa lajšanju težav. Gnetenje in glajenje, ki sta glavni metodi klasične masaže, ki sproščata mišično napetost in blokade, ki ovirajo pretok energije po telesu.

Masaže, Robert
Slapar s.p.
TUINA terapevt
Strunjan
robert.slapar@gmail.com
mobi:+386 40 360 788

TUINA KAMP STRUNJAN 2020

V Istri že več kot desetletje delujem kot TUINA terapevt. TUINA masažna terapija je veja tradicionalne kitajske medicine. Gre za kombinacijo masažnih tehnik, akupresure akupunkturnih točk ter ročnih manipulacij, ki jih izvajam med samo terapijo. Vse omenjene tehnike pa so popolnoma neboleče.

V svetu je TUINA masažna terapija klinično dokazano daleč najbolj uspešna metoda pri zdravljenju boleznih hrbtenice, kot so bolečine v vratu , križu, išias, zdrs medvretenčne ploščice, bolečine v ramenskem obroču, glavoboli, migrene, vrtoglavice, zaprtje, predmenstrualne težave ter različne bolečine.

Moja 68-letna pacientka iz Lucije, Habicht Milena, pravi: “Za TUINA masažno terapijo sem se odločila zaradi hudih bolečin v kolenih, ki so me tudi ponoči zbujale. Po šestih terapijah se je stanje tako izboljšalo, da se zjutraj zbujam naspana in spočita. Terapija mi je olajšala gibanje. Kot bi v terapiji doživela del narave in vse štiri letne čase.”

Branka Ocepek iz Zagorja pa doda: “Tuina terapijo sem dobila kot eno najlepših daril za rojstni dan.”

Ko se odločite za paket vsaj šestih osnovnih TUINA terapij, ki so potrebne za resnejše izboljšanje kakršnegakoli stanja

za daljše časovno obdobje, postanete član prvega in edinega tovrstnega TUINA kluba v Sloveniji. Vsako sedmo terapijo dobite kot moje darilo. Izvajam tudi zdravljenje z naravnimi učinkovinami morja, z oblogami solinskega blata in s slanico - matična voda, pridobljena v Krajinskem parku Sečoveljske soline. Obe sestavini sta, s strani Ministrstva za zdravje Republike Slovenije, priznana kot naravna zdravilna dejavnika. Izvajam tudi tradicionalno terapijo s solnimi platnenimi snopki, ki jih namočim v toplo oljčno olje in z njimi z masažnimi gibi potujem po telesu.

S športnimi masažami pripravljam športnike na treninge in tekme ter jim pomagam pri morebitnih poškodbah. K sodelovanju vabim tudi športne klube.

Letos bo v Strunjanu potekal Zdravilni Tuina kamp Strunjan 2020. Družili se bomo šest dni, predstavil vam bom šest različnih terapij, šestkrat bomo izvedli trening nordijske hoje, prav tako bomo šestkrat skupaj plavali. Več o programu pa v naslednji številki.

Na TUINA terapijo in ostale storitve se lahko naročite vsak delovnik, med 8-9 uro, na +386 40 360 788.

Delovni čas: vsak dan od 9-19.Tudi ob vikendih.

Sabrina Simonovich

Robert Slapar

astro.roza@gmail.com
041 696 809

OVEN

(21.3. do 20.4.)

V nov poletni mesec vstopite previdno. Luna v Kozorogu zahteva tehtne premisleke, tudi druge zvezde pa narekujejo premišljene korake. Vseeno ne prelagajte poslovnih odločitev, da si ne boste uničili finančnih načrtov. Izkoristite pozitiven vpliv Merkurja, ki vas bo pri odločitvah podpiral po šestem v mesecu. Še posebej pri odločitvah na poslovnem parketu. Vaši dogovori bodo dobili pravo težo v drugi polovici meseca in sledil bo uspeh. Vse doma odprte zadeve in morebitne konflikte boste uspeli urediti med 8. in 20. avgustom, kasneje pa bo potrebno več potrpežljivosti. Mesec boste preživeli manj burno in dramatično.

BIK

(21.4 do 21.5.)

Dober začetek avgusta prinaša nov, optimističen pogled v prihodnost. Uspelo vam bo tisto, kar ste si želeli že nekaj časa. Ugoden bo tudi razplet glede nepremičnine, ki vas je zadnje mesece zaradi splošne negotove situacije zelo skrbel. Zgodba se bo razpletla v ugodno smer. Tokrat bo na vaši strani Venera, ki bo poskrbela za ljubezensko življenje po 8. avgustu. Napoveduje vam zaljubljenost in izboljšanje splošne finančne situacije. Tudi vaše splošno zdravstveno stanje se bo bistveno izboljšalo. Odlično počutje vas bo navdalo z občutkom sreče. Dopust vam bo koristil, zato si ga privoščite, da si nabereite pozitivne energije za čase, ko jo boste še kako potrebovali.

DVOJČKA

(22.5 do 21.6.)

Prva polna luna, tretjega v mesecu, bo dobro vplivala na vaše poslovne poteze, manj pa se bo vpliv poznal v zasebnem življenju. Do 7. avgusta imate čas za reševanje ljubezenskega zapleta, ki je nastal zaradi preteklih okoliščin. Pohitite z odločitvijo, da kasneje ne boste obžalovali zamujene priložnosti. Po 17. v mesecu vas čaka umirjeno zasebno in burno poslovno življenje. Odprle se vam bodo nove priložnosti za prave odločitve, ki jih ne zamudite. Po 19. avgustu si privoščite čas za sebe in vaju. Tudi kakšen dan dopusta vam bo dodal novo energijo za čase, ki prihajajo. Poslušajte svoj notranji glas in premišljeno reagirajte na navodila. Napolnite svoje »energetsko skladišče« z dovolj sončne energije.

RAK

(22.6 do 22.7.)

Nov mesec vas bo malce stregnil. Luna napoveduje zahtevne zemljiške odločitve, že 3. avgusta pa bo s svojo dramatično pozicijo temeljito pretresla vaše življenje. Ne smete dovoliti, da se situacije zamagljijo, da vam ostanejo nedokončani projekti. Časa za počasno reševanje tokrat ni. Po devetem v mesecu boste imeli na svoji strani Venero, ki bo poskrbela za ljubezenski navdih in pozitivne spremembe v denarnici. Seveda morate paziti na denar in ga nekaj prihraniti. Odgovorite se nakupovanju brez tehtnega razloga. Vse zahtevne poslovne operacije in pomembne pogovore premaknite v čas po zadnjem kraju, po 11. avgustu. Mlaj bo 19. avgusta zelo pomemben. Bolj lahkotno boste lahko delovali šele po 23., ko se bo sonce premaknilo v umirjeno Devico.

Na vrsti je vaš najljubši mesec - avgust. Sonce, svobodo in ljubezen si vzemite v največji meri in se pripravite na čas, ko bo vsega manjkalo. Seveda boste morali nekaj dni usmeriti tudi v delo, ki se je nabralo zaradi svetovne situacije. Najbolj primerno obdobje za različne transakcije, bo po 12. avgustu, ko vam bo Merkur spet naklonjen. Ste imeli morda v načrtu kakšen večji nakup? Glede tega se odločite šele v drugi polovici meseca. Nekaterim se bo ponudila priložnost menjave službe. Odločitev dobro premislite, saj bo šlo za posebno priložnost. Nekaj več časa posvetite svojemu ljubezenskemu življenju. Druga polovica meseca bo zelo aktivna. V primeru, da ste spet ali še samski, boste imeli možnost srečati osebo, ki vam bo polepšala sive prazne dni. Zapomnite si - kdor upa, ta zmaga.

LEV

(23.7. do 23.8.)

Prve dni visokega poletja začnite preudarno. Luna v Kozorogu vas bo stregnila. Že 3. avgusta boste doživeli mlajev krst v vašem znamenju in to bo čas, ko bo potrebno zavihati rokave. Poslovno življenje bo od vas zahtevalo več domišljije in iznajdljivosti. Merkur vas bo na poslovni poti spremljal po šestem avgustu. Poiščite kontakte tistih znancev, ki jih boste potrebovali. Krajši dnevi zahtevajo hitro ukrepanje na simbolni ravni. Zasebno se boste dobro počutili in manjši zaplet vam bo uspelo hitro urediti. Predlagam vam, da se zanesete na svoj notranji glas, da ne dovolite, da vas negativne medijske »resnice« spravijo v slabo voljo. Optimizem je tokrat izjemno pomemben.

DEVICA

(24.8. do 23.9.)

V avgustu vas bo luna podprla pri vseh vaših načrtih. Celo polna luna, 3. avgusta, vam rojenim v prvi dekadi ne bo povzročala težav. Vse do petega v mesecu boste imeli rojeni v tretji dekadi poslovno priložnost. Izkoristite jo. Zvezdno nebo vam bo po osmem avgustu namenilo nekaj čarobnih ljubezenskih utrinkov in če ste še sami, se boste odlično znašli v danem trenutku. Vsi, ki ste imeli nekaj težav na finančnem področju, lahko pričakujete bistveno boljše čase. Odločite se lahko za večji nakup (ali prodajo), ki je bil zadnje mesece zaustavljen. Polna luna vas bo 17. avgusta malce zmedla, a večjih zapletov ne pričakujte. Prestop sonca po 23. avgustu, v vaše znamenje, si boste zapomnili po prijetnih dogodkih. Ugoden veter izkoristite za vse stvari, ki vas bodo držale pokonci v drugih časih.

TEHTNICA

(23.9 do 23.10.)

Začetek meseca bo, navkljub polni luni, umirjen. S poslovnimi odločitvami počakajte do prestopa Merkurja, ki bo šestega avgusta. Po tem datumu boste marsikaj premaknili v normalne tirnice. Na ljubezenskem področju se bodo vrnilo nostalgčni časi, po 8. avgustu bo stara ljubezen ponovno oživila. Za tiste, ki ste samski, pa se na obzorju kažejo obrisi novega razmerja. Finančna slika bo bolj umirjena in zaradi tega je večje naložbe bolje preložiti. Poslušajte svoj notranji glas in preslišite množico nasprotujočih si novic. Zdravje vam bo dobro služilo in odlično počutje vas bo navdalo z optimizmom in upanjem. Mlada luna, 19. avgusta, in prestop sonca v Devico, 23. avgusta, bosta vnesla nekaj nemira v vaše življenje, toda brez večjih zapletov.

ŠKORPIJON

(24.10 do 23.11.)

Nekateri bi se pritoževali nad zahtevami, ki jih bo prinesla luna v Kozorogu, vam pa bo šlo tokrat kot po maslu. Merkur vas bo poslovno motiviral, drzni boste pri pogajanjih in sklepanju pisnih dogovorov. Tudi zemljiške transakcije boste odlično izvedli, bodisi kot posrednik ali kot prodajalec oz. kupec. Finančna slika se vam po 8. avgustu bistveno izboljša, vse to pod okriljem Venerine in njenim vstopom v Rakovo znamenje. Venerin ugoden vpliv prinese tudi na zasebno, ljubezensko področje. V primeru, da boste reševali zaplete v trenutni zvezi, se bodo zadeve pomirile. Tudi samski boste našli novega partnerja. Retrograden Jupiter vas bo nekoliko upočasnil. Po mlaju, 19. avgusta, in prestopu Merkurja v Devico, 21. avgusta, pa se bodo vaše akcije podvojile.

STRELEC

(24.11 do 22.12.)

Vaša strast so potovanja, a to poletje boste preživljali na inovativen način. S popolnoma nove strani boste spoznali bližnje kraje. Merkur vas bo šestega v mesecu poživil, njegov premik se bo poznal tudi poslovno. Uresničili boste nekaj zadev, ki so stale in vas že dolgo skrbele. Poslovno boste ponovno zaživeli. Po osmem avgustu bo tudi Venera bolj prijazna in mlajši boste začutili metuljčke v trebuhu. Za vse oddane pa bo Venera dorbo delovala dvotirno - doma se bodo zadeve umirile, na bančnem računu pa bo viden ugoden premik. To poletje nakupujte in prodajajte premišljeno, poslušajte sebe in upoštevajte negativne izkušnje letošnjega spremenjenega življenjskega stila. Previdnost ni nikoli odveč. Vaš čas bo v avgustu prišel konec meseca, med 23. in 27.

KOZOROG

(23.12. do 20.1.)

Augst bo imel dober začetek in še boljši konec. Mesec boste začeli z vašo luno, doživeli ognjemet ščipa in nato zajadrli v poslovne aktivnosti šestega avgusta. Dinamika delovanja bo izizz Merkurja v Levu in stampebo bo trajal do 21. avgusta. Med tem časom boste ustvarjali tudi doma. Pod okriljem Venerine boste osvajali, kar sicer ni v vaši navadi. Venera vam bo ustvarjala priložnosti tudi na finančnem področju, kar nekaj sredstev se bo skoraj nepričakovano prelilo na vaš račun. Poletje vam bo ostalo v lepem spominu, navkljub omejitvam. Prosti čas izkoristite za aktivnosti, ki krepijo imunski sistem in skrbijo za vašo kondicijo. Vse naštetu vam bo prišlo prav v kasnejših mesecih. Prelomni bodo dnevi drugega dela meseca, še posebej 23. avgust, ko boste odpirali nova področja, tako poslovno, kot zasebno.

VODNAR

(21.1. do 19.2.)

Poletje tokrat doživljate na drugačen način. Brez eksotičnih potovanj, raziskovali boste bližnje kraje in po 6. avgustu, boste spoznali skrivnosti domačih krajev. Pod okriljem Merkurja v Levu boste ustvarjali nova razmerja, ki vam bodo odpirala nova poslovna področja. Vse se bo dogajalo tudi v okviru delovanja Marsa, ki vas bo iz Leva izjemno motiviral. Zasebno boste čutili umirjenost Venerine po njenem premiku v Raka, za oddane napoveduje konec grozne ločitve. Vse strasti se bodo počasi umirile. Samski lahko spoznate sebi enako dušo, s katero boste lahko, z malo prilagajanja, potovali v prihajajoče krizno obdobje. Vaših pet minut bo 19. avgusta, ki bo vaš dan.

RIBI

(20.2. do 20.3.)

Na kožo vam je pisano življenje, ki teče po varnih tirnicah. Tokrat se začneja mesec s Kozorogovo noto, torej brez zapletov. Polna luna vas bo tretjega v mesecu nekoliko vznemirila. A le za kratek čas. Poslovni premik napovedujeta najprej Merkur, 6. avgusta, nato mu sledi Venera, ki se bo 8. avgusta preselila v Raka. Ta Venerin premik boste čutili zasebno, ko boste reševali vaše ljubezensko življenje. Uredili boste zaplete, pomirili strasti in odprli vrata novim pogajanjem. Na poslovnem področju bo Venera prinesla nekaj finančnih priboljškov in v drugo polovico leta boste vstopili z manj skrbmi. Ves čas vas bo motiviral Mars, ki ne bo dopustil poležavanja in brezdelja. Avgusta boste mlaj preživeli brez zapletov in po prestopu Sonca, 21. v mesecu, se bodo uredile vse odprte zadeve.

Istralandia

AQUAPARK

Aquapark Istralandia nudi številna presenečenja za odrasle, mladino in najmlajše, z obilico emocij in fantastičnih doživetij.

Atraktivni tobogani, številni bazeni (z valovi, družinski, z vodnimi masažami, otroški in drugi) in atrakcije za otroke (vodni grad z gusarsko ladjo, interaktivni kotichek s škropilniki, tobogani in druga zabava), vrhunska ekipa animatorjev, bogata gostinska ponudba in druge vsebine bodo izpopolnile vašo zgodbo veselega poletja.

Pripravite se na novo dimenzijo zabave in se prepričajte, zakaj je najbolj zabavna voda v Istri prav v Aquaparku Istralandia.

